STEPHEN KING

ROBIN FURTH • PETER DAVID • JAE LEE • RICHARD ISANOVE

DE DONKERE TOREN

DE VAL VAN GILEAD

STEPHEN KING
DE DONKERE TOREN
DE VAL VAN GILEAD

STEPHEN KING

DE DONKERE TOREN

DE VAL VAN GILEAD

CREATIVE DIRECTOR AND EXECUTIVE DIRECTOR
STEPHEN KING

THE SORCERER
PLOT AND SCRIPT
ROBIN FURTH
ART
RICHARD ISANOVE
LETTERING
CHRIS ELIOPOULOS & DPS (DUTCH)

FALL OF GILEAD
PLOTTING AND CONSULTATION
ROBIN FURTH
SCRIPT
PETER DAVID
ART
RICHARD ISANOVE
COLOR ASSISTS
DEAN WHITE
LETTERING
CHRIS ELIOPOULOS & DPS (DUTCH)

ASSISTANT EDITOR
MICHAEL HORWITZ
EDITORS
RALPH MACCHIO & LAUREN SANKOVITCH

COVER ART
RICHARD ISANOVE

COLLECTION EDITOR
MARK D. BEAZLEY

ASSISTANT EDITORS
JOHN DENNING AND ALEX STARBUCK

EDITOR, SPECIAL PROJECTS
JENNIFER GRÜNWALD

SENIOR EDITOR, SPECIAL PROJECTS
JEFF YOUNGQUIST

SENIOR VICE PRESIDENT OF SALES
DAVID GABRIEL

SENIOR VICE PRESIDENT OF STRATEGIC DEVELOPMENT
RUWAN JAYATILLEKE

BOOK DESIGN
SPRING HOTELING AND PATRICK McGRATH

EDITOR IN CHIEF
JOE QUESADA

PUBLISHER
DAN BUCKLEY

MET DANK AAN CHUCK VERRILL, MARSHA DEFILLIPO, RALPH VICINANZA, BARBARA ANN MCINTYRE, BRIAN STARK, JIM NAUSEDAS, JIM MCCANN, ARUNE SINGH, CHRIS ALLO, JEFF SUTER, JOHN BARBER EN JIM CALAFIORE.

Oorspronkelijke titel: *Dark Tower Graphic Novel Collection 4 - The Fall of Gilead*
Vertaling: Hugo Kuipers
Omslagontwerp: Karel van Laar
Omslagillustratie: Jae Lee & Richard Isanove

ISBN 978 90 245 3077 9
NUR 334 / 360

INTRODUCTION

Gezien de titel van dit werk geloof ik niet dat ik een geheim verklap als ik zeg dat de baronie Gilead ten prooi zal vallen aan de troepen van John Farson, de Goede Man. Hoe Steven Deschain en zijn zoon Roland ook hun best doen, ze zullen falen.

Midden-Wereld mag dan niet onze realiteit zijn, de inwoners van beide rijken kennen verbijsterende successen en rampzalige mislukkingen. En beide rijken hebben hun buitengewone persoonlijkheden die met hun reusachtige doeleinden en verlangens boven de rest uitstijgen. De Donkere Torenromans gaan over de blinde obsessie van een man om een toren te bereiken die het draaipunt van het bestaan is. Toch gaan de verhalen ook over de neergang van een lijn tot het laatste lid: de familielijn van het Huis van Eld. Van Arthur, die Gilead min of meer met pure wilskracht tot stand bracht en een verre voorvader van Steven was, tot Roland, de jongste man die ooit scherpschutter werd. Roland heeft enorme, verpletterende verantwoordelijkheden en wordt al op jonge leeftijd in de ene na de andere tragedie gestort. Hij is amper een tiener als de sirenenzang van de Toren hem roept. Daarna was Roland hartverscheurend slecht in staat om te voorkomen dat de enige vrouw van wie hij ooit had gehouden, Susan Delgado, op de brandstapel in Hambry ter dood werd gebracht. Later doodt hij op jeugdige leeftijd per ongeluk zijn eigen moeder. En slechts enkele dagen later wordt hij de laatste van zijn lijn die verantwoordelijk is voor de verdediging van zijn belegerde stad. Wat een ondraaglijke last voor iemand die zo jong is!

Toch zijn al die beproevingen nog maar het voorspel van wat hem na Gilead te wachten staat. Ik raad de trouwe lezer aan eens na te denken over de aard van het personage dat zo

briljant door Stephen King is uitgedacht. Wie zou niet bezwijken onder alles wat Roland in slechts enkele jaren overkomt? Zijn het proeven waarmee een hogere macht wil nagaan of Roland een voldoende sterke persoonlijkheid bezit om de Donkere Torenqueeste tot het onbekende eind te volbrengen? Latere delen zullen dat leren.

Maar op dit punt, nu de Scharlaken Koning actief en in opkomst is, en de Stralen van de Donkere Toren verzwakken, hebben we ons geheel en al afhankelijk gemaakt van een erg verzwakte scherpschutter. Het voortbestaan van de realiteit zoals wij die kennen, rust op zijn nog smalle schouders.

Het is hem niet gelukt Gilead voor de troepen van de Goede Man te behoeden. Dat is zeer verontrustend. Was het alleen een misstap of een onheilspellend voorteken? Roland Deschain is een fascinerend personage met veel mogelijkheden en tegenstrijdigheden. Zijn reis naar de ultieme waarheid van het bestaan is een van de meest fascinerende uit de populaire literatuur. We geven dat proces opnieuw gestalte op de volgende bladzijden.

Geniet hiervan,

Ralph Macchio

Ralph Macchio

In een wereld die is verdergegaan...

Nadat hij op de ongehoord jonge leeftijd van veertien jaar de waardigheid van scherpschutter had verworven, werd Roland algauw een doelwit van de vijanden van zijn vader, met name van John Farson. Om aan de dood te ontkomen moest hij zijn woonplaats Gilead ontvluchten.

Vergezeld door zijn ka-tetgenoten Cuthbert en Alain begaf Roland zich naar de stad Hambry en werd daar verliefd op Susan Delgado. Toen Susan werd gedood door de dorpelingen, die aan de kant van Farson en zijn boosaardige meester, de Scharlaken Koning, bleken te staan, redden de jongens ternauwernood het vege lijf, met medeneming van Farsons grootste buit: de bol die Maerlyns Grapefruit werd genoemd.

Nadat Roland zijn eerste ervaring met de kwade macht van de bol ternauwernood had overleefd, keerde hij met zijn ka-tet naar Gilead terug. Omdat hij nog steeds onder de vernietigende invloed van de bol verkeerde, hield Roland hem verborgen voor zijn vader Steven, totdat zijn ka-tet hem dwong hem tevoorschijn te halen. Steven was zo verstandig de bol veilig op te bergen, opdat hij niemand kwaad kon doen.

Terwijl Gilead zich op de feestelijkheden voor de nieuwe scherpschutters voorbereidde, wilde Rolands moeder boeten voor haar overspel met de tovenaar Marten. Marten dook schijnbaar op uit het niets en bracht Gabrielle ertoe deel te nemen aan de snode moordaanslag die met hulp van Farsons spion op haar man Steven zou worden gepleegd. Omdat Roland zijn teruggekeerde moeder niet vertrouwde, verliet hij de feestelijkheden. Hij vond de bol, die in haar kamers verstopt was. De bol bezorgde hem een hallucinatie en hij loste een dodelijk schot op Gabrielle.

Achter deze tragische gebeurtenissen zat één constante factor: de tovenaar Marten. Welke rol speelde hij bij de vuige daden die zijn gepleegd, en bovendien: wat was zijn motief?

STEPHEN KING

DE DONKERE TOREN

DE TOVENAAR

PROLOOG

Wat is tovenarij?

Volgens sommigen de manier waarop het wilskrachtige individu het draaien van ka's wiel verandert en het lot van naties beïnvloedt.

Ik zeg: valsspelen met het kaartspel van het toeval.

Neem bijvoorbeeld deze vijf kaarten. Ze beschrijven het lot van het huis van Deschain, de hoogverheven dinhs van Gilead.

In het verleden: overheersing. Maar wat zou je anders verwachten van de afstammelingen van Arthur Eld, de koning van het Al-Wereld van weleer?

Maar in het heden? Ach! Ze verdrinken in de golf van rebellie; ze kunnen er niets tegen beginnen.

De vrouwe der schaduwen draait aan haar wiel, en hen wacht slechts ondergang.

Rebellie en ondergang – daar heb ik de hand in gehad.

Volgens sommigen is tovenarij niet altijd slecht. De kaarten die je in het spel of het leven gedeeld krijgt, moet je niet betwisten, zeggen ze.

Maar zulke angstige dwazen zijn kleine mensen, menselijke mensen.

Hoe kunnen zulke mensen het grotere beeld van de tovenarij begrijpen, of de verlokking van echte macht?

Wie ben ik, vraagt ge? Ik ben de profeet, de slang, de schenker van kennis en vreugde, en ik heb zoveel namen als er werelden zijn.

Walter O'Dim, Marten Broadcloack, Rudin Filaro, de Nachtwandelaar... om er maar enkele te noemen.

Maar er is geen betere naam voor mij dan op deze kaart staat.

– DE TOVENAAR –

Ik ben de tovenaar

Al zouden sommigen me een dodenbezweerder noemen.

Ooit, in het langgeleden, liet de boze tovenaar Maerlyn dertien kwaadaardige bollen ronddraaien en gaf elk daarvan een ziel zo verdorven als die van hemzelf.

Hij schiep die mooie maar duivelse voorwerpen om de harmonie en stabiliteit in Al-Wereld te vernietigen.

Maar Maerlyn verwekte ook een menselijke bastaard. Tenminste, het was een kind in de gedaante van een mens.

Ik ontkiemde uit Merlyns zaad en kwam voort uit de dikke buik van Selena, godin van de zwarte maan.

Vervolgens werd ik te vondeling gelegd bij een molenaar in Delain, opdat ik kon leren hoe mensen leven.

Maar algauw verveelde mijn pleeggezin me. Na mijn dertiende verjaardag stak ik de molen in brand en ging op zoek naar mijn echte familie.

En zoals ka wilde, vond ik hen.

Doe wat ge wilt zal de hele wet zijn. Dat is het eerste principe van tovenarij.

Open u voor mij, mijn zuster, mijn liefde, mijn duifje, jij die mij ontheiligt...

Noem me maar Marten. Of Walter. Beide namen en gezichten had ik in het langgeleden van Gilead.

Ik ben de zoon van de tovenaar Maerlyn, en deze jinnie is zijn schepping en zijn dochter.

Ze is mijn zuster, mijn partner, mijn bondgenoot.

Zoals ooit onze vader hebben wij ambities.

Voor zover ik kan zien, staat alleen het huis van Deschain tussen ons en het draaipunt van tijd/ruimte dat de Donkere Toren wordt genoemd.

Doe wat ge wilt zal de hele wet zijn.

De Deschains zullen vallen, Gilead zal vallen, en de Toren zal mij Meester noemen.

Tenslotte heeft zelfs de Hel zijn helden.

Liefde is de wet: liefde naar wil. Mijn wil. Dat is het tweede principe van tovenarij.

De vrouw in mijn armen is Gabrielle Deschain: vrouw van Steven, heer van Gilead. Maar uit haar hart zal een kind van mij worden geboren.

Zijn naam is moord.

Wat je van me vraagt, Marten... Dat is afschuwelijk! Je wilt dat ik mijn man vermoord?

Ik wil dat we samen zijn. Om over de grenzen te gaan die ons van elkaar scheiden moetenwe de wereld van de scherpschut-tertirannie bevrijden.

En dat kunnen we alleen bereiken als ik Steven niet alleen bedrieg, maar ook vermoord?

Heer, welke zonden staan er op de lei van het leven geschreven, dat ze alleen op die manier zijn uit te wissen?

En Roland? Wil je dat ik de zoon dood die ik zelf ter wereld heb gebracht?

Beslist niet. Als het aan mij ligt, bereikt hij een hoge ouderdom en sterft hij vredig in zijn bed.

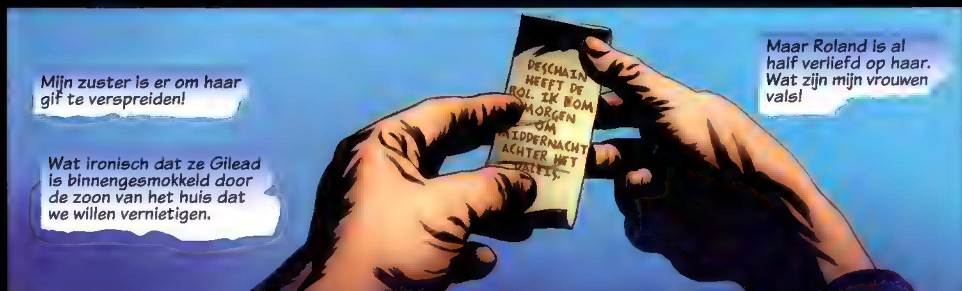
Heb moed, mijn lief. Uit dit kwaad zal iets goeds voortkomen.

Iets goeds? Ik geloof dat ik niet meer weet wat dat is.

Ga tegen de avond naar Gilead terug. Een boodschapper komt je tegemoet met een wapen dat je kunt gebruiken.

In de toekomst, mijn vrouwe, zul je een heldin worden genoemd.

Als nieuws vleugels heeft, dan heb ik ze ook.

Het is tijd om mijn mannen naar Farsons kamp te leiden.

Waar blijft die verrekte tovenaar?
Aan het zwelgen met zijn demonen, denk ik.
Spreek niet zo lichtvaardig over hem, anders verandert hij ons in honden.
Ha! Of hij laat een raaf je ogen uitsteken omdat je rookt onder diensttijd.

Halt! Weg jij, monster!
BLAM
Dwaas

Vergeef hem, heer Marten! Hij is jong!
Zwijg of ik verander jullie allen in gehoorzamer schepsels!
Breek het kamp op. Als de zon aan de hemel staat, vertrekken we naar de Geschoren Bergen!

Zulke dwazen tolereer ik...
... maar niet lang.

Laat zien, zuster! Heb je je giftige kronkels om heer Steven geslagen?

Welkom, heer broer!

Kijk in de geplaagde ogen van Gilead en weet hoeveel ik van u houd!

Voelt heer Steven je, zuster?

Nee, broer, hij voelt mijn aanwezigheid niet, al onttrekt mijn roze licht het leven aan hem!

Hij ziet de gevechten die zijn zoon in Hambry heeft geleverd!

Welzeker, en ik geniet van zijn nood. Want al leeft hij in mij, hij ziet geen verschil tussen toen en nu.

Zie je daar het liefje dat Rolands zaad droeg en daarvoor in vlammen betaalde?

En naast haar de vijand van Eld die dit alles heeft veroorzaakt...

... onze neef, heer der spinnen, die wij dienen om onszelf te dienen!

Heil, Scharlaken Koning!

Ach, heer Steven! Hoe heerlijk is uw pijn...

En nu de angsten en herinneringen die hij dacht te hebben verdrongen!
Hier zijn eindeloze gevechten met de vijanden van Gilead.
En daar het verwonden van zijn jonge beschermeling, de scherpschutter Charles.
En daar is Charles met Arra, zijn Manni-vrouw. Net als wij heeft zij de gave, en die zal haar baby ook hebben.
Het kind moet sterven. Verwacht het tweetal op de Galgenheuvel.
Welzeker, zuster. Uw wil geschiede.
Kinderen... dat is nog eens een herinnering!
Steven heeft de jonge Roland in zijn armen, maar in de armen van zijn vrouw ligt het kind dat ge vergiftigde onder het mom van genezing.
Maar wat is dit?!?
Het is niets, zuster. Een fantasie. Een angst. De Deschain-vrouw betekent niets voor mij.
Nee, Marten! Ik ben uw zuster, niet uw dwaas!

Laat mij meer zien, gij dwaze dinh!

Laat mij meer zien en ik schenk u een onvoorstelbaar genot!

Niet meer!

Ik kan het niet verdragen!
KLOP KLOP
Heer Steven? Bent u ziek? Charles en zijn vrouw vertrekken...
KRAK

Heer Steven? Uw hand.
Het is niets, Roberts.
Bij de man Jezus... U hebt een van Maerlyns bollen!
Welzeker. Onze zonen brachten dat gif mee uit Hambry.

Hallo, mijn vrienden! Ugh! Arra, moet je alles wat we bezitten naar Manni Kra-ten brengen?
Mijn heren! Wij zijn vereerd!

Vrouwe Arra? Wil je niet van de reis afzien? De beste vroedvrouwen van Binnen-Wereld zijn in Gilead.

Nee, heer Steven, want ik heb mijn moeder beloofd dat ik mijn kind krijg in haar kra, waar ik geboren ben.
Als dinh kan ik jullie beiden bevelen te blijven. In deze duistere tijden zijn zelfs de wegen van Gilead vergeven van bandieten
Welzeker, heer. Maar dat doet ge niet. Ik heb Charles om me te beschermen, en gij zijt te goed...

Heer Steven! Uw hand bloedt, maar uw arme hart... het breekt!
Arra!

Vergeef mijn vrouw, heer Steven!
Het is niets, Charles. Vertrek nu de dag nog jong is.
Ik dank u, heer Steven. Moge uw vrouwe veilig terugkeren!

Weet Arra...?
Over de verhouding van mijn vrouw? Weet niet heel Gilead dat?
Maar Arra is goed en wenst iedereen het beste. Zo was Gabrielle ook, voordat de tovenaar haar vergiftigde.

Zoals mijn zuster beval, wachten mijn mannen op de Galgenheuvel...

Charles?

Ja, Arra?

Denkt ge dat heer Steven gelijk heeft? Is het dwaas van mij om mij door u naar huis te laten brengen?

Nee, Arra. Heb je spijt van deze reis?

Nee. Gij zult voor me zorgen. Al voelde ik iets toen ik met heer Steven sprak...

... maar misschien waren het slechts de kuren van de zwangerschap.

Ik houd van u, Charles.

Ik houd ook van jou.

Aha! De vlieg voorvoelt het web...

Halt, in Farsons naam!

Charles! Red ons!

HINNIK

Hoe grillig is het lot. Hier, bij John Farsons tent, staat Coral Thorin, eens de machtigste vrouw in Hambry.
Ze was eigenares van de Traveller's Rest, zuster van de burgemeester en minnares van Eldred Jonas, de vechtersbaas van John Farson.
Nu is ze een van de vele ontheemden in de oorlog.
Maar haar minnaar, Clay Reynolds, is een van de slachtoffers daarvan.
Dwaas! Hoe durf je terug te komen zonder mijn magische bol!
Genade, heer Farson!

Genade?

Ik laat je kennismaken met mijn genade!

Als mijn Grapefruit niet wordt gevonden, sterf je!

Haal deze man weg! Ik word ziek van hem!

Clay!

Heer Farson?

Kom binnen, tovenaar.

Uw bol, mijn heer, is niet verdwenen, maar in handen van uw vijanden.

Vertel meer, man! Overal op de wereld zijn vijanden van mij!

De Grapefruit is in Gilead.

Die vervloekte Roland, die verwende snotaap uit Binnen-Wereld. Hij heeft mijn Grapefruit naar zijn vader gebracht!

Welzeker, heer. Maar we kunnen hem terugkrijgen.

Jonge Charles, ik wil dat je een introductiebrief voor ons aan je dinh schrijft. We noemen onze spion Kingson.

Nee! Ik verraad mijn broeders niet! Niet om mijn leven te redden!

Het is niet jouw leven dat op het spel staat.
Schrijf de brief met inkt of bloed. Dat is me om het even.
Alsjeblieft, Charles! Doe het om de baby! Ge beloofde dat we veilig zouden zijn!

Om jou te redden, Arra, zou ik mijn ziel verkopen aan de Scharlaken Koning.

En ik vrees dat ik dat nu doe...

Vertrouw je vijand niet, jonge Charles. Mededogen kennen wij hier niet.
AHHHH!

NEEEE! ARRA!

Vuile moordenaars! Hier zullen jullie voor boeten!
Grijp hem!

Ahhhh! Mijn oor!
RIP

Sterf, tovenaar!
Dat gaat mooi niet door!
Charles...

PATS

Je speelt goed luit, neef.
Dank u, oom.

Wat nu, tovenaar?
Met Charles' introductiebrief krijgen we nog een spion in Gilead.
En nu laten we ons niet in de luren leggen door die snotaap en zijn tetgenoten.

Steven Deschains vrouw is mijn maîtresse. Ze zal ons helpen de bol te stelen. Ze is al bereid haar man te vermoorden voor onze zaak.
Het ontbreekt haar alleen nog aan een wapen.

KRUNSJ
Hier is het vergiftigde mes dat de dinh van Gilead zal doden en daarmee de Grapefruit zal bevrijden!

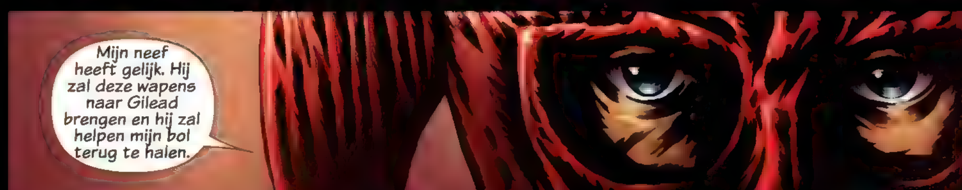

Voorzichtig, heer Farson.
Eén krasje van het lemmet en je bloedt uit al je poriën tot je sterft.
De dood is zeker, maar pas na weken van ondraaglijke pijn.
En als het de vrouw niet lukt?

Dan lukt het dit boek wel; of onze spion.
De bladen van het boek zijn magisch. Ze laten de lezer zien wat hij verlangt te zien. Het is dan ook het ideale lokaas.
Het bindwerk is veilig, maar op de bladen zit hetzelfde gif als op het mes. Het zal ons lukken.

Nu alleen nog onze spion kiezen.

Oom, het zou me een eer zijn uw spion te zijn. Ik wil al zo lang wraak nemen op Gilead.

Nee, James. Jij bent te... onervaren.
Onervaren?
Oom! Zeg tegen je tovenaar wie hier leider is! Je hebt geen trouwer dienaar dan ikzelf!

Mijn neef heeft gelijk. Hij zal deze wapens naar Gilead brengen en hij zal helpen mijn bol terug te halen.

Dank u, oom! Ik zal u niet teleurstellen!
Nee, ijdele en dwaze jongen! Jij zult ons allemaal teleurstellen.

Nu, jonge Roland, vertelt ge me meer over de ontrouw van uw moeder!

Om u van zulke dingen te laten dromen moet ik u eerst aan liefde laten denken!

Weet ge nog, Roland, het genot toen u met uw liefje lag?

Weet dan welk genot uw moeder had toen ze uw vader bedroog!

Verdient ze het te leven, Roland? Ze heeft u en mij beledigd! Hoe zult ge ons wreken?

... dood haar!

JA!

Ah!

Droom nu, Roland, en vergeet ons genot!

Maar als uw moeder mij van uw vader steelt, volg haar dan!

Als ge Gabrielle in mijn bol gespiegeld ziet, zult ge in haar plaats uw vijand zien.

Ge zult de heks neerschieten die uw liefje in de val lokte, maar dan doodt ge uw moeder!

Heer Farson, uw neef zou hier al uren moeten zijn!

Geef de jongen tijd, tovenaar!

Hij is al bijna twee weken binnen de muren van Gilead!

We hebben geen tijd meer.

AAAHHH!

De man Jezus redde ons!

Hoorde je dat?

Welzeker!

Er is iets mis! Ik ga op onderzoek uit. Wacht over een half uur bij de noordelijke poort op me.

Goed, tovenaar. Maar breng mijn neef mee, als je leven je iets waard is!

Het werd tijd dat je me kwam aflossen. Nog nieuws uit het kasteel?

Heb je het niet gehoord? De wapenmeester van de scherpschutters heeft een spion betrapt en gedood! Een van Farsons mannen!

Farsons dwaze neef, denk ik!

Maar als ik mijn leven en mijn ambitie wil houden, moet ik hem levend terugbrengen.

Ik wist niet dat doden zo zwaar waren! Ik breek zowat mijn rug!
Bert, heb je nooit van de term 'dood gewicht' gehoord?
Ik kan nog steeds niet geloven dat mijn oom hem heeft gedood.
En jij wilt scherpschutter worden? Ha!

Laat haar met rust, Bert. Je weet wat ze bedoelt.
Haar met rust laten? Goed!
Alain, ik maak me zorgen over Roland. Toen hij achter zijn moeder aan rende, was hij buiten zichzelf.
Niet piekeren, Aileen. Zodra we uit dit lijkenhuis zijn, gaan we hem zoeken.

GRRRAAA!

Bert, hou op!
Ha! Bang voor spoken, Aileen?
Nee, niet echt. Ik vind je alleen erg oneerbiedig.
Hij is een spion en een verrader!
Precies. Zulke doden rusten niet vredig.

Weet je, Bert, soms vraag ik me af of jij ooit volwassen wordt.
Hou je kop, Alain, jij bent ook niet bepaald volwassen. Ik denk dat je bijna in je broek piste...

En zo
begint mijn werk.
Zelfs de dood is niet definitief...
Ik roep u, James Farson!
Ik roep u uit de brandende kuilen van Na'ar!
AAAAHHHH!
De vlammen!!

Jongeman, toen ik zei dat je te onervaren was voor deze missie, bedoelde ik dat je een dwaas was.

Ga naar je oom bij de noordelijke poort. Ik maak de weg vrij met tovenarij.

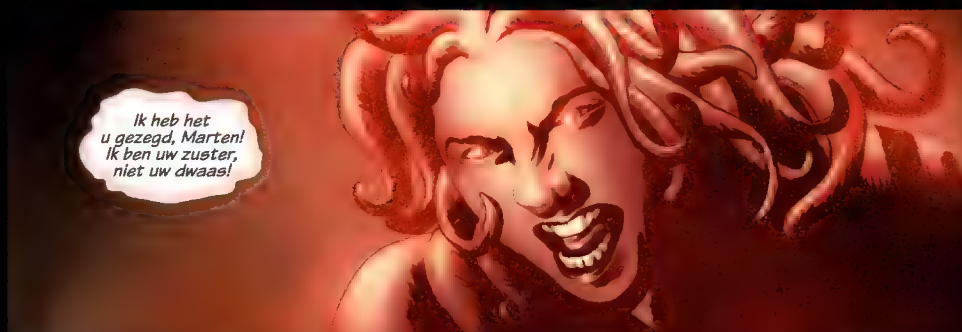
Laat nu zien, zuster! Laat me zien waar je bent! heb je de dinh van Gilead gedood?

Nee! Zuster, wat heb je gedaan!?!

Ik kom, zuster! En dan maak je kennis met mijn woede!

Helaas! Wat is dit? Roland leeft, zijn vader leeft, maar Gabrielle is voer voor de wormen?

De jongen had zijn vader moeten doden, niet zijn moeder!
Ze was uw minnares!
Ze was onze bondgenote!

Ik heb het u gezegd, Marten! Ik ben uw zuster, niet uw dwaas!

Terug in je bol, ongehoorzaam schepsel!
Nee! Dat wil ik niet!
Je hebt geen keuze, zoals Gabrielle niet had toen ze stierf!

Ach, mijn lief, dit was niet de bedoeling.

Ik kan je niet terugbrengen, maar mijn bloed zal je snel naar de open plek sturen.

Wie zo mooi is, hoort niet naar de kuilen van Na'ar te gaan.

En nu maak ik dit af.

Ach! Een spijker! Maar er is weinig bloed.

Minder dan de plas waarin Gabrielle is verdronken.

Jonge Roland, op een dag zul je hiervoor boeten.

Je hebt je leven gered, tovenaar. Deze keer!

RIJDEN!

STEPHEN KING

DE DONKERE TOREN

DE VAL VAN GILEAD

HOOFDSTUK EEN

Schiet ze vol kogelgaten en misschien laten ze zich luid protesterend tot bewusteloosheid dwingen.

Maar flauwvallen als een vrouw, omdat iets zo slecht is verlopen dat ze er niet meer tegen kunnen en hun hersenen stilvallen?

Nee. Dat doen ze niet. Gij en ik misschien, maar geen scherpschutters.

Behalve nu, in dit geval, op dit moment. Want daar ligt Roland Deschain, uitgeteld, van de wereld.

Zeker, hij is jong en onervaren...

Scherpschutters vallen niet flauw. Dat doen ze...

... niet.

... en zijn moeder ligt op anderhalve meter afstand, ook uitgeteld, maar dan echt voorgoed.

En hij heeft haar zelf doodgeschoten, misleid door de krachten van John Farson.

Dus vergeven we hem zijn zwakheid.

En als ge er een zijt die in geesten gelooft...

... dan zijn wij niet de enigen die hem op dit moment vergeven.

O Roland. O, mijn lieve jongen.

Zie wat ik over ons heb afgeroepen. Alles is me nu duidelijker dan ooit tevoren.

Het was niet jouw schuld, mijn liefste. We zijn bedrogen, wij allebei. Mijn verdriet is over, maar het jouwe, helaas, begint nog maar.

Ik zou er alles voor geven om jou het verdriet te besparen dat zal komen... maar ik heb niets meer te geven, behalve vergeving. En die schenk ik je graag. Jij mij ook, hoop ik vurig.

Vergeef ons beiden, mijn zoon. Wij wisten niet wat we deden.

Moeder...?

Eerst herinnert hij zich niet precies wat er is gebeurd. Hij moet het langzaam reconstrueren.

De jacht op Maerlyns Grapefruit, die door Gabrielles verraad uit zijn vaders studeerkamer is gestolen.

En hoe hij verwoed naar zijn moeder zocht en in haar eigen kamers opeens weer in die vervloekte magische bol keek...

... en hoe hij achter zich, in de spiegeling van de bol, de gemene Rhea van de Coös zag, die hem wilde wurgen.

En hij draaide zich om en schoot, en daar was zijn moeder met een zelfgemaakte riem, een geschenk voor hem. Ze keek geschrokken en had bloed op haar borst.

Dan begrijpt hij het.

Als hij de diepe borstwond probeert te dichten en beseft dat haar lichaam al koud wordt...

... is het te laat.

John Farsons spinnenweb is tot het binnenste van Gilead doorgedrongen. Maar Farsons neefje zal het tenminste niet meemaken.

puf puf

Hou op met dat gepuf, Cuthbert. Het was maar een trap.

Tien trappen! Terwijl we een lijk droegen!

Als je bedenkt hoeveel mensen ons willen doden, en dat we allemaal gewapend zijn...

... zou je denken dat het lijkenhuis beter toegankelijk was, want we moeten er nog vaak komen!

Klaag maar zoveel je wilt, Bert. Ik was al blij dat ik de kans kreeg om te helpen.
Wil je zo graag als een man worden behandeld, Aileen, dat je zelfs van de rottigste klusjes geniet?
Ik vind het genoeg om als persoon te worden behandeld, dan komt de rest wel goed.

Over het behandelen van personen gesproken...
Ik zag dat jij en Roland vroeg weggingen. Mag ik vragen...
Daar spraken we niet over, maar wat is daarmee, Alain?

We hebben gepraat, Alain. Dat is alles. Vooral over Susan, als je het weten wilt.
O, kom nou, Aileen. Kun jij het met je charme niet eens van een dood meisje winnen?

PATS
Au! Hé!
Ka-Mai!
Ik ben geen dwaas!
Je woorden zeggen van wel!
Het kenmerk van een grote dwaas, Alain, is dat hij de waarheid ook spreekt als het pijn doet. En het antwoord is nee. Blijkbaar kan mijn 'charme' dat niet.
Zelfs zijn moeder, die hij veracht, is interessanter voor hem. Hij ging achter haar aan toen ze voorbijrende.
Dat is vreemd. Waarom zou hij dat doen... tenzij...?
Dacht hij dat ze iets in haar schild voerde?
De vrouwe van Gilead, een schurk?
Doe het lijkenhuis op slot. We gaan. Dit moeten we onderzoeken.

Gelukkig, Cort, heb je deze ring in Kingsons zak gevonden. Hij bewijst dat Kingson in contact stond met Farson.

Anders zouden ze nog denken dat je hem hebt gedood omdat hij met raadselen heeft gewonnen.

Hij heeft niet gewonnen, Steven. Hij speelde vals, een bewijs te meer.

Dus iemand die vals speelt met raadselen is automatisch slecht genoeg om samen te spannen met de vijand van Gilead?

Eh... ja. Natuurlijk.

Als hij een spion was, was hij voorzichtig. In deze kamer is niets te vinden.

Hij had Farsons zegelring, Vannay! Wou je dat er zomaar nog meer bewijs kwam aanvliegen uit de...

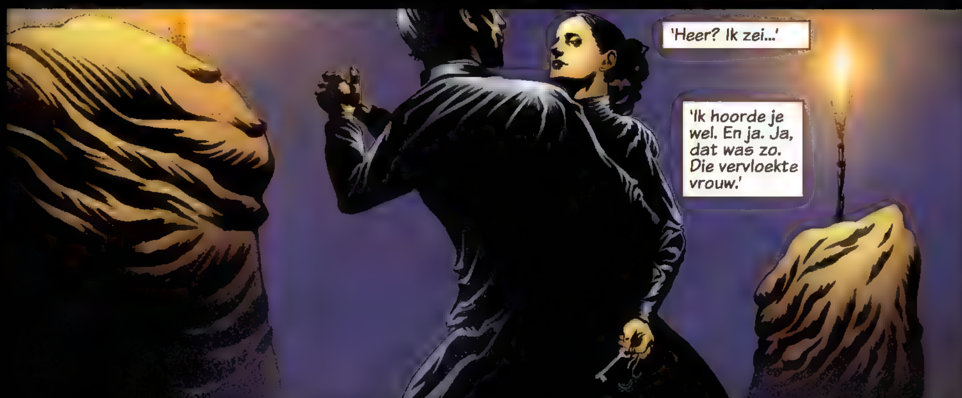
... lucht?

Kijk! Daar zit een briefje aan vast!

'Geef mij grapefruit om middernacht.' Een op fruit gebaseerde code...?

Geen code. De grapefruit is die vervloekte bol van Farson. Hij is veilig opgeborgen in mijn studeerkamer.
Als hij veilig opgeborgen is, hoe kon Kingson dan hopen hem te pakken te krijgen? Wou hij de sleutel van u stelen?
Onmogelijk! Ik heb de sleutel...

... de sleutel...
Wat is er?
Ik... geloof het niet. Hij moet hem hebben gestolen! Maar hoe? Hij is niet dicht bij me geweest.
Was er vanavond iemand anders dicht bij u?

'Heer? Ik zei...'
'Ik hoorde je wel. En ja. Ja, dat was zo. Die vervloekte vrouw.'

Zij? Heer Deschain, u bedoelt toch niet...?
Niets. Ik bedoel niets tot ik het zeker weet.
De voorzienigheid heeft ons gewaarschuwd voor de plannen van onze vijand.
En daar zullen we gebruik van maken.

Een vijandelijke agent zal proberen in het kasteel te komen...
... of iemand van binnenuit wil een ontmoeting regelen.

'Breng het kasteel in staat van alarm.'

'Patrouilles op de muren. Laat ze in de schaduw blijven. Indringers mogen niet zien dat we ze verwachten.'

'Zet twee wachters bij elke ingang.'
'Breng iedereen die komt of gaat voor ondervraging naar mij toe. Iedereen, ongeacht rang of stand.'
'Ze staan allemaal onder verdenking, of het nu onze medescherpschutters zijn, de kinderen uit onze lendenen...'
Of de vrouwen uit onze bedden.
Cort. Vannay. Blijf de kamer doorzoeken. Zoek naar nog meer aanwijzingen.
Misschien komt er een duif met een complete lijst van Farsons bondgenoten.
Nee, heer Deschain.
Kijk mij aan, Vannay. Zie ik eruit alsof ik om grappen kan lachen?
Goed.
Bewakers, kom mee.

Cort, mijn oude vriend... Denk je nou echt dat je iets vindt door Kingsons papieren in het rond te gooien?

Ik denk nu helemaal niet, Vannay. Ik maak mezelf verwijten.

Waar-om?

Als ik die ellendeling niet had gedood, zouden we hem nu ondervragen, in plaats van hier te zoeken.

Ik wil niet dat iemand het slachtoffer wordt van zijn intriges en mijn impulsiviteit. Begrepen?

Ik bescherm dit kasteel en iedereen die hier is!

Nou, je hebt ons tenminste tegen dat kussen beschermd. Dat zal nooit meer iemand kwaad doen.

Cort... Ik denk dat er meer in je omgaat dan je schuldgevoelens.
We weten allebei wat je dwarszit: de grote kans dat Gabrielle Deschain een verrader is.
Ik heb als kind geleerd het ergste nooit uit te spreken, want dan ziet het dat misschien als uitnodiging.

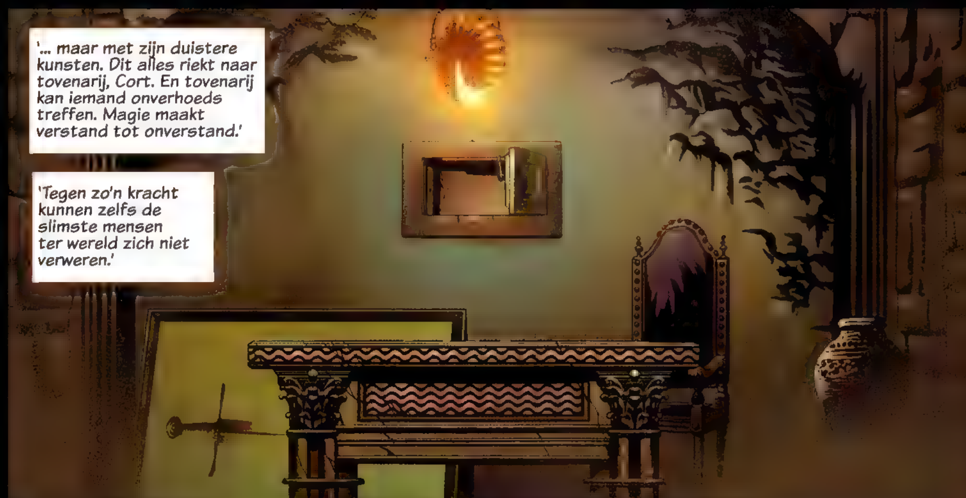

Ik kan het niet bevatten. Ik ken haar sinds haar kindertijd. Haar vader was een eerzaam man.
Dat zijn ze allemaal: eerzame mannen en vrouwen. Maar als ze de vijanden van Gilead helpen...

'... zullen ze hangen, wie ze ook zijn, vrouw van de dinh of niet.'

Vannay... met alle respect... Ik wil een tijdje alleen zijn.

Zoals je wenst. Ik ben toch te oud om onder bedden te kruipen. Maar bedenk dit, Cort...

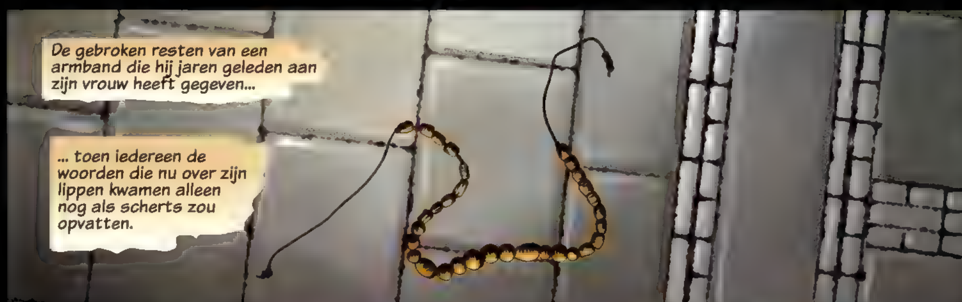

'... als Gabrielle een verrader van haar volk en haar bed is, was ze misschien niet ten volle verantwoordelijk.'
'Misschien heeft Marten Broadcloak haar geest en hart gestolen. Dat deed hij dan niet met de goedheid van zijn ziel...'

'... maar met zijn duistere kunsten. Dit alles riekt naar tovenarij, Cort. En tovenarij kan iemand onverhoeds treffen. Magie maakt verstand tot onverstand.'
'Tegen zo'n kracht kunnen zelfs de slimste mensen ter wereld zich niet verweren.'

Vervloekt!

Nooit... nooit in mijn leven... heb ik zo graag ongelijk willen hebben.

Misschien... is er een verklaring. Omstandigheden zijn niet altijd wat ze lijken. Ze...
Dan ziet hij het op de vloer liggen.

De gebroken resten van een armband die hij jaren geleden aan zijn vrouw heeft gegeven...
... toen iedereen de woorden die nu over zijn lippen kwamen alleen nog als scherts zou opvatten.

Maar hij schertst niet.
We moeten mijn vrouw vinden en...
En wat, heer?
En het kreng arresteren.

Intussen neemt Corts frustratie toe en leidt zijn werk tot niets...

Er moeten hier bewijzen voor zijn schuld te vinden zijn!

Hij was niet bang dat hij werd betrapt. Ik ken het type. Zelfvoldaan, arrogant...

Ze denken dat ze straffeloos misdaden kunnen begaan en...

Hè?

Deze vloerplank is een beetje los.

Misschien is het niets.

Of toch...

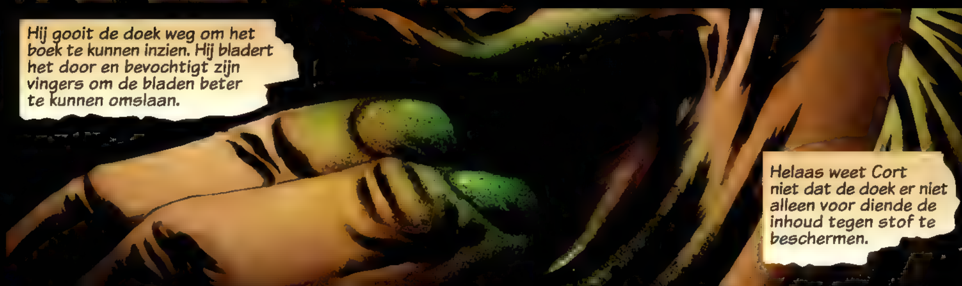

... iets!

Ha! Nu heb ik er echt spijt van dat ik dat misbaksel heb gedood!
Ik had graag zijn gezicht willen zien terwijl we dit ontdekten!
Boeken. Kaarten...

... een dagboek!

Wijlen Kingson geeft ons alle informatie die we nodig hebben om Farson ten val te brengen!

Gretig pakt Cort het verborgen dagboek van Kingson uit...

Hij gooit de doek weg om het boek te kunnen inzien. Hij bladert het door en bevochtigt zijn vingers om de bladen beter te kunnen omslaan.
Helaas weet Cort niet dat de doek er niet alleen voor diende de inhoud tegen stof te beschermen.

Hij beschermde het boek ook tegen eenieder die zou doen wat Cort doet.

Ik denk dat ik mijn oude vriend lang genoeg in zijn sop heb laten gaarkoken.

Cort? Cort, wat...'

Cort! Nee! Laat het vallen!

Kijk toch! Kijk naar jezelf!

Begrijp je het niet, man? Het is vergif!

Maar Cort reageert niet, ook niet als Vannay het boek uit zijn handen slaat. Een boek dat helemaal niets blijkt te bevatten. Alleen wat de lezer het liefst wil zien.

Dat is de aard van tovenarij en het overkomt degenen die zich met zulke zaken inlaten. Vannay had Cort ervoor gewaarschuwd, maar Cort begreep het pas...

... toen het te laat was.

Intussen...

Meestal loopt Steven Deschain zo geruisloos dat hij je kan naderen als een geest...

Maar niet nu. Nu loopt hij met zware voeten, als een veroordeelde op weg naar de galg.

Alleen is hij niet degene die naar de galg gaat. Tenminste, dat denkt hij.

Gabrielle! Doe open, mijn liefste.

Jij die de sleutel van mijn hart hebt...

... en van mijn kluis!

Gabrielle! Ik zei...!

Hij herkent de geur al voordat zijn ogen aan het donker gewend zijn.

Een scherpschutter herkent de stank van de dood altijd.

Roland...

God in de hemel!
Roland! Weet jij wie dit heeft gedaan?! Zo ja, noem me de naam van die levende dode, dan zal ik zowaar zijn lot bezegelen!

STEPHEN KING

DE DONKERE TOREN

DE VAL VAN GILEAD

HOOFDSTUK TWEE

Roland had het zich op dat moment gemakkelijk kunnen maken. 'Wie heeft dit gedaan?' vroeg zijn vader.
Gemakkelijk om te zeggen: 'Ik trof haar zo aan! Mijn handen zijn rood omdat ik het bloeden zo lang wilde stelpen dat ze de naam van haar moordenaar kon noemen!'
'Ik was het niet, vader! Het was iemand anders!'
Ik weet niet of dit door zijn hoofd ging, want Roland houdt zijn gedachten voor zich.

Hij staat daar en kijkt naar het lijk van degene die hem ooit heeft gebaard. Zijn vader noemt zijn naam alsof hij zijn zoon ziet verdrinken, hem voor het laatst ziet ondergaan.
Maar ten slotte – na wat hem waarschijnlijk een eeuwigheid leek – spreekt hij.

Ik deed het.
Nou... Het was de hand van Farson, of Marten of zijn heks, Rhea...
... die door die vervloekte Grape-fruit van Maerlyn tot in Gilead reikte... tot in mijn hoofd...
Maar mijn hand haalde de trekker over. Dus als je een moordenaar wilt ophangen, sta ik hier voor je...

Zeg zulke dingen niet.
Hoeveel dierbaren wil je dat ik op één dag verlies?
Die bol dwong je...
Een soort glimmer. Hij liet me denken dat Rhea me aanviel.

Je had je betrokkenheid gemakkelijk kunnen ontkennen. Dat spreekt enigszins in je voordeel.
Maar we kunnen de kracht van de grapefruit niet bewijzen zolang iemand anders de bol in bezit heeft.
Maar hier, op Gabrielles dressoir, ligt de sleutel van de kluis waarin ik de bol bewaarde. Het lijkt erop dat... dat...

De emotie verstikt zijn stem. Zeker, hij weet zich staande te houden, maar zijn knieën knikken.
Alain, Cuthbert en Aileen kijken naar hun vriend en diens vader. Waarschijnlijk hebben ze zich nooit hulpelozer gevoeld dan op dat moment.

Robert... Chris... Wat ze verder ook is, ze blijft mijn koningin, ik kan niet verdragen dat vreemden...
Zeg maar niets, Steven. Wij zullen haar verzorgen...
Haar overblijfselen.

En dan, alsof Steven Deschain nog meer bewijs voor de moorddadige plannen van zijn vrouw wil zien...
... als de vaders van Alain en Cuthbert het bloederige lijk van Gabrielle optillen...

Een mes?
Steven, ze...
Ze had een mes in haar mouw?
Natuurlijk om zichzelf te beschermen...

Zijn toon is koud en dof, nog levenlozer dan zijn koningin.
Farsons teken prijkt op het mes. Blijkbaar wilde ze vooral de belangen van de Goede Man beschermen...
Waarschijnlijk door dit tussen mijn ribben te steken.

Je moeders laatste geschenk voor jou, Roland.
Ik... Ik begrijp het n...

Vanuit het graf overtuigt ze me van jouw verhaal.
Farson speelt ons tegen elkaar uit. Zijn tovenaar Marten bracht mijn vrouw ertoe me te verraden... en Farson offerde Gabrielle op om mij tegen jou op te zetten. Hij is een meesterspeler.
En nu moeten we ons eigen spel spelen. Een spel van het recht dat hopelijk de waarheid aan het licht brengt, al raak jij verstrikt in de regels.
Ik begrijp het, vader. Voor scherpschutters geldt dezelfde wet als voor de rest van Gilead.

Wachters... sluit mijn zoon op.

Je wilt luid protesteren, Aileen. Je wilt naar hem toe rennen.
Ja, Bert... Ik...
Als je denkt dat je het hart van een scherp-schutter hebt...
... beheers je dan als een scherp-schutter. Help hem wanneer je kunt... maar dit is niet het moment.

Heer! – hunf hunf – Iets heeft...
Het... kan niet. Ik kan amper...
Kalm, jij. We hebben er niets aan als je instort.

'Een raaf vloog met een fluwelen zak uit het kasteel. De wachter van de noordelijke toren vertrouwde het niet en probeerde hem uit de lucht te schieten...'
'... en werd door een bliksemschicht getroffen.'

'Terwijl artsen hem – vergeefs – tot leven trachtten te wekken, reden drie mannen langs de westelijke wachtpost. Niemand kon hen zelfs maar vertragen.'
'Een van hen voldeed aan het signalement van Marten Broadcloak...'
'... en een ander zou best eens de verraderlijke muzikant kunnen zijn.'

Die we net in het lijkenhuis hebben gelegd?
Die is daar niet meer. We hebben gekeken.
Nou, kijk nog eens! Het is 'Rust in vrede', niet 'Rust tot je bent uitgerust en sta dan weer op!'.

Kalm, mijn zoon. Je bent jong. Nog niet alles op de wereld is aan jou geopenbaard.
Of aan ons, helaas. Maar we weten veel van de kracht van het kwaad.

Het is waar, Cuthbert. Met zijn tovenarij kan Marten een lijk tot leven wekken.
En zou zo iemand echt menselijk zijn?
Waar-schijnlijk niet. Eerder een demon die het lichaam draagt zoals jij een jas draagt.

Cuthbert, dit moet je zien. Jullie allemaal.
Wat is er, Alain?

Veren op het raam.
En ik verwed mijn revolver-hand eronder dat het ravenveren zijn.

Wel-
zeker.

De raaf kan Martens metgezel zijn die er met de grapefruit vandoor ging...
Of misschien Marten zelf in die gedaante. Hij nam de grapefruit mee en keerde terug om het 'lijk' te bevrijden.

In beide gevallen kan hij nog niet ver genoeg zijn om te ontkomen aan achtervolgers.
Dus, heren...

... laten we hem achter-volgen.

Terwijl de scherpschutters tot de achtervolging overgaan, zien we in Corts hut... Nou...
Hebt ge u ooit zo ziek gevoeld dat ge dood wenste te zijn? Zo is Cort er ongeveer aan toe. Helaas gaat zijn wens waarschijnlijk in vervulling.
Je brakende patiënt, mijn beste DeCurry, is een idioot. Ik heb hem gewaarschuwd af te blijven van wat hij in de kamer van die verrader vond, maar hij luisterde niet.
O nee?
Weet je hoe koppig hij was, zuster?
Nee, Vannay, je hebt het zojuist al drie keer gezegd.
Die zuster heeft lef, dokter! Als ik beter word, wil ik wel eens met haar uit.
Zo niet, nou... Dan zijn Farsons plannen tenminste aan het licht gekomen! Zijn dood zal de mijne wreken!
Praat niet over de dood, oude dwaas.
Als het de mijne is, heb ik hem verdiend, Vannay, en ik praat erover wanneer ik dat wil.

Kijk zelf maar, Vannay. Al zijn plannen staan in dat boek. Zie je?
Ja, ik... zie het maar al te goed.

Leeg.
Betoverd opdat Cort zag wat hij wilde zien...
En zich daardoor aan de giftige inhoud blootstelde?
Wel-zeker.

Nou, het werkte. Drakenbloed, zo te zien.
En boven mijn macht om...
Dokter!

Hij is bewus-teloos.

Dat is maar goed ook.
Zijn huid blijft bloed uitzweten, sneller en sneller, tot hij niets meer over heeft.
Vervloekt jij, Marten! Dit alles stinkt naar jou!

Ik kom terug met morfine. Dat zal de pijn enigszins verlichten, mocht hij zo onfortuinlijk zijn weer wakker te worden.
Afgezien daarvan kan ik niets doen.
Dokter... je zoon James en zijn ka-tet worden volgende week toch tot scherpschutter verheven?

Ja. Hoezo?

Ik stel voor dat ze vlug hierheen komen om hun leraar te zien... zolang het nog kan.
Je bedoelt om... om hem de laatste eer te bewijzen?
Dat...
En om te zien wat hun vijand zelfs de sterkste van ons kan aandoen. Zo'n les zal misschien nog eens hun leven redden...
... en ik denk dat Cort dat zou goedkeuren.

Roland. Roland, Cuthbert en Alain. Ze hadden andere namen toen ik hen ontmoette.

Maar wie ik nu ook ben... dan zijn zij nu... Begrijp je?

Absoluut niet. Scheer je weg.

Ik wil niet moeilijk doen, maar jullie staan in de weg, en dus...
Als je serieus denkt dat wij zoiets als jou naar de jonge prinsen brengen....

Nou, serieus denken is een nieuwe ervaring voor mij.
Daar ga ik weer. Praten met de stem van iemand anders.
Hoe dan ook, jullie gaan opzij of ik... En omdat jullie besluit vaststaat...
Wat is er met je ogen? Wat ben jij...?

Alle... Hij is weg!

Hij is een van de niet-mensen! Dat moet wel!
Niet-mensen zijn oude verhalen voor kinderen!
Dan ben ik een kind! Sla meteen alarm! Hij kan overal zijn!

Zo, we zijn binnen, Capi. Rustig nou maar, okiedokie?

Nu Roland vinden. Dat is alles.

Is alles.

Is echt helemaal alles.

Weten jullie wel hoeveel last ik hiermee kan krijgen?

Evenveel last als jij krijgt als ik je dierbare Marguerite vertel wat ik je zag doen met...?

Je bent wreed, Johns.

Doe het snel. Ik kijk of de hoofdcipier er niet aan komt.

Ik stel het gebaar op prijs, mijn vrienden, maar jullie moeten hier niet komen. Straks denken ze nog dat jullie medeplichtig zijn...

Jij bent nergens schuldig aan, Roland.

Er is nog meer bewijs tegen Marten gevonden. Het lijdt nauwelijks twijfel dat hij je heeft misleid om op je moeder te schieten...

Misleid of niet, ik heb op haar geschoten. Haar bloed kleeft in elk opzicht aan mijn handen.

En als ik naar jullie had geluisterd, had ik die bol met rust gelaten en had hij mijn geest niet besmet.

Mijn onnadenkendheid... mijn overmoed... is misdadig. En mijn daden zijn een verlengstuk daarvan.

Als ik hang, zoals jaren geleden de verraderlijke Hax, is dat verdiend.

Doe niet zo mal, Roland. Dat zal niet gebeuren.

Beloof me dan dit. Als de tijd komt... moeten jullie het doen. Laat mijn vrienden me naar de volgende wereld sturen.

Alleen al om ervoor te zorgen dat de strop goed is geknoopt, Bert. Jij was altijd goed in knopen.

'Roland, ik zweer je... Mocht je schuldig worden bevonden... en dat gebeurt niet, maar mocht je...'

'Dan zullen we je nog eerder bevrijden en met je mee vluchten dan dat we je laten bungelen.'

'En het komt niet tot een proces. Op dit moment zijn onze vaders Marten al op het spoor. Ze vinden hem, slaan een bekentenis uit hem, en dat is dat.'

'Hij zal nooit – nooit – aan hen kunnen ontkomen.'

Hoe kan hij ons toch zo ontglippen?

De hoefsporen houden plotseling op bij die rotswand!

Nee, blijkbaar is hier een soort opening.

Een deur in een rotswand! Ik wed dat het Martens werk is.

Met alle respect, Steven, die weddenschap verlies je. Het is een denkfout van ons dat dit een natuurlijke berg is.
Die rotsen... die brokstukken... Ik denk dat het puin is. Dit is een vervallen stad, overwoekerd in het midden van het woud.
Een stad? Wie woonden hier dan?
Vroeger? Voor de val van het imperium? Wat maakt het uit? Maar nu? Waarschijnlijk trage mutanten. Wie weet, kijken ze nu naar ons, of wroeten ze rond in tunnels onder onze voeten.
Dit riekt naar een val.
We moeten hier weg, of anders pas bij daglicht terugkomen, want...
FWIP
Wacht, Chris, Steven... hoorden jullie iets?

VERREK NOG AAN TOE!

Chris! Steven! Ga hier weg! Vlug!

Stil, Robert!

Ik ben banger om tegen je zoon te zeggen dat we je achterlieten dan voor de dood zelf!

En dus moet je onder de levenden blijven!

Ze zijn niet de eersten die in een hinderlaag van de trage mutanten lopen.
Allen die ooit door hen zijn aangevallen, vluchtten, krijsten, smeekten en stierven.

Maar de scherpschutters... De dood is hun vak.
Voor hen is het dus dagelijks werk.

Ze gaan zo kalm te werk als naderend onweer, lopen en schieten, lopen en schieten.
Ze zijn zwaar in de minderheid, maar gedragen zich alsof ze de overmacht zijn.
De trage mutanten, gewend aan een makkelijke prooi, schrikken. Hun zenuwen bezwijken. Ze schieten ver naast.

Ze laten het leven.
Allemaal... op een na.

Helaas is één genoeg.
PANG
Deze beweegt nog. Het kunnen ook doodskrampen zijn.
Ik ga op verkenning. Kijken of...
PFFFT
Steven, liggen!
PANG

Meer zegt Robert niet. Het klinkt vooral geërgerd. Alsof hij, door Stevens leven te redden...

... hem toch teleurstelt omdat zijn heer nu een man minder heeft.

Dan zakt hij in elkaar.

En terwijl Chris Johns op zijn borst slaat om zijn hart aan de gang te krijgen...

... is er ergens een geluid, misschien de verre lach van een slecht mens...

... of het zwakke krassen van een raaf.

Of beide.

STEPHEN KING

DE DONKERE TOREN

DE VAL VAN GILEAD

HOOFDSTUK DRIE

Het is verschrikkelijk om werkeloos toe te moeten zien hoe een dierbare beetje bij beetje sterft.
Ik heb het een paar keer meegemaakt, en als het u niet is overkomen, nou, dan hebt ge meer geluk dan ge weet.

Ik weet niet hoe vaak Vannay het heeft meegemaakt, maar al is het, nu hij ziet hoe het Cort vergaat, de eerste keer, hoe onwaarschijnlijk dat ook is...
... dan moet het één keer te veel zijn.
Cort? Cort... Hier zijn leerlingen van je. Ze komen om je te...
Condoleren?
... om je een... spoedig herstel toe te wensen.
Laten we hopen dat ze beter kunnen liegen dan jij.

En Roland? Hoort hij ook bij dit bonte gezelschap?
Hij is... opgehouden. Hij komt aanstonds.
Als 'aanstonds' postuum betekent, welzeker.

Liegen tegen een dode bezorgt je... een bijzondere plaats in de hel... Vannay.
Mijn lichaam laat me in de steek, maar mijn oren... blijven scherp. Ze horen zusters fluisteren...
Ze zeggen dat Roland gevangenzit... Ze noemen hem een verrader... Ze zeggen dat hij gaat hangen...
Dat zal nooit gebeuren, Cort.

Waarom zou ik een gepatenteerde leugenaar geloven?
Ik hoop dat je gelijk hebt, maar zo niet...
Dan zie ik hem op de open plek en kom ik voor hem op in de zaal des oordeels. Dan ben ik op het juiste moment gestorven...
... en ik zal zeggen...

... dat wanneer mijn beste leerling wordt opgeknoopt als dief...
... ik Gilead verdoem tot een lot dat ze dik verdient.

Nou? Wat treuzelen ze daar? Laat ze binnenkomen.
Spreek zacht. Hij is erg ziek.
Maar hij... wordt toch beter?

Blijkbaar had iemand de jongens verkeerd ingelicht.
Maar als Cort weer bloed uitbraakt, nou... dan hebben zelfs zij het heel gauw door.

Wat is dat...? Is dat... gesnotter? Toekomstige scherpschutters, die snotteren als baby's?
Ik... Het spijt ons...

Niks spijt.
Ik geef niks om jullie spijt. En jullie vijanden ook niet... of jullie vaders.
Onthoud dat.

'... en onthoud het gezicht van jullie vaders.'
'De wedstrijd van mijn leven is gelopen... maar die van jullie... en van hen... hangt af van de lessen die ik jullie allemaal heb geleerd.'

Wat een verspilling, wat een vervloekte, zinloze dood.
Met respect, Steven... Robert stierf terwijl hij jou verdedigde. Hij zou dat de allerwaardigste dood vinden.
Begraven we hem?

Nee. We maken een brancard en dragen hem naar Gilead terug.
Ik wil niet dat de mutanten hem opgraven en een feestmaal hebben aan zijn lichaam.
De mutanten. Sinds wanneer gebruiken mutanten giftige pijltjes? Ze zijn weinig meer dan dieren.

Zelfs dieren kun je trucjes leren.
Leren?

'Ja, Chris. Leren. Van Marten Broadcloak. Weer een dood die hij op zijn geweten heeft. God alleen weet wie de volgende is.'

Cort!

Mijn nichtje draagt een jurk. Nu weet ik dat het einde... nabij is...

Aileen, blijf hier...!

Je mag niet sterven. Je zou me lesgeven!

Eindelijk... iemand met... de juiste prioriteiten...

Je hebt al veel geleerd. Je doet niet onder voor Vrouwe Oriza... doder van de brandschatter Grijze Dick...

De duisternis daalt over me neer... en toch zie ik dingen veel... helderder...

Weg met de oude manieren... Jij, en elke vrouw met een vechtend hart... verdient het om scherpschutter te zijn...

Als... als het betekende dat jij bleef leven... Ik zou zweren dat ik nooit...

Waag het niet... die zin af te maken.

Laat nooit iemand... laat niet eens jezelf...

... je tot iets minders maken dan je bent...

Er schieten krampen door hem heen, en Aileen roept zijn naam, smeekt hem niet te sterven, smeekt het hem...

... beveelt het hem zelfs.

Maar Cort gaat zijn eigen gang, en zoals altijd doet hij wat hij denkt dat goed is.

Op dat moment wil hij het verdriet van zijn dierbaren niet verlengen...

... hij weet dat het goed is dat hij sterft.

En dat doet hij.

Aileen...
Het is voorbij.
Dat is bloed van hem. Laten we je gaan opknappen...

'Opknappen?' Om me helemaal op te tutten...
... zodat ik stil kan zitten als een braaf klein meisje?

Muntjes voor de veerman, Cort. Goede reis.
Dat bedoelde ik helemaal niet! Je bent...
Een hysterisch vrouwspersoon? Zoals alle meisjes?
Aileen, in godsnaam!

Sorry, ik...
Je wilt alleen maar helpen. Ik weet het.

Je hebt reden genoeg om je op te winden. Cort is dood, Roland zit gevangen....
... maar het komt wel goed, zweer ik je. Roland wordt bevrijd, Cort wordt gewroken...
En dan kun je met Roland trouwen en veel sterke scherpschutters baren...

Ben jij doof?
Nou, nu een beetje in dat oor, ja...
Cort zei dat ik net zo goed ben als jullie! Ik verdien het! Als...

O! Ik weet niet waarom ik zelfs maar tegen je praat!

'Praat'? Ik praatte. Zij schreeuwde.
Zul jij de vrouwen ooit begrijpen, Alain?
Ik begrijp jou niet eens.

Vrouwen zijn niet de enigen die mannen verbaasd doen staan.
Neem bijvoorbeeld Sheemie...

... die midden in Gilead is verdwenen, zo vluchtig als een gedachte, met achterlating van stom-verbaasde wachters.
Braaf zo. Goed zo, Capi.

Kauw jij maar lekker op dat gras, en blijf hier met Sheemie wachten tot het donker is.
Andere mensen zijn bang – gaap – voor het donker, maar als je verborgen wilt blijven, is het de beste manier. We doen sluipie-sluipie in het donker.

Het – gaap – donker is onze vriend. Ja, dat is hij.

Ja, iedereen denkt aan vrouwen, lijkt het wel.

Ook en vooral Aileen zelf.

De enige man die me begreep is dood.

Huilen verandert daar niets aan.

En het is een feit... het is een feit...

... dat zelfs de beste mannen er zo over denken als Cuthbert.

Laten ze me nu beoordelen op mijn slimheid...

... de kracht van mijn geest...

... en de nauwkeurigheid van oog en hand.

Zo wil ik worden herinnerd.

Met wie moet ik het meeste medelijden hebben?
Met Cort, vanwege zijn trieste dood...
Met ons, omdat we een groot krijger en leraar verliezen...
Of met Aileen, want hij was haar laatste familielid. Ze heeft niemand meer.
Ze heeft ons, Bert. Jou, mij, Roland...
En Rolands vader, de dinh, wordt haar voogd.

Zijn ze dan niet als broer en zus? Roland en Aileen?
Hoe kunnen ze dan trouwen?
Wat? Nee! Dat is belachelijk.

Ik bedoel... Ik denk dat het belachelijk is... Ik... ben er vrij zeker van...
'Vrij zeker'. Dus misschien heb ik gelijk.
Nou, in dat geval... wat dan?

Ik...
Nou...
Misschien kan ik met haar trouwen. Gewoon, je weet wel... om haar te beschermen.

Alain? Alain, ik zei...
Ik heb je gehoord. Het korte antwoord: ze zou nog eerder jou doden, of zichzelf, of allebei.
Het lange antwoord kan wachten. Zie je die kraaien?
Ja. Goden... Kijk eens. Een onheilspellend teken.
Die aaseters duiken overal op waar ze denken dat veel voedsel is.
Als er een zwerm kraaien verschijnt, brengen ze oorlog mee.
Alain...! Hoorde je dat? Een vrouw die schreeuwde...!
Schreeuwen, ja, maar geen vrouw. Daar wil ik alles onder verwedden...

... dat was Sheemie!

'Sheemie! Wat doet hij hier? Hoe...?'
'Ik stel voor, Alain, dat we vragen stel-len nadat we hem hebben gevonden...'

'... en degenen hebben gedood die hem om zijn leven laten schreeuwen!'

Cuthbert Johns! Alain Allgood! Sheemie heeft jullie gevonden!
Alain Allgood! Cuthbert Johns! Sheemie heeft jullie gevonden!
Onze namen zijn andersom, Sheemie.
O, sorry.

Ja, het is echt Sheemie, voor het geval we nog twijfelden.
Wat doe je hier, Sheemie?
Opgelucht Cuthbert omhelzen, dat doet Sheemie.
Ja, dat zie ik.

Eigenlijk is de grote vraag...
Wat doen trage mutanten in Gilead?
Ze moeten door dat riool zijn gekomen.
Ja, dat is 'hoe', maar ik bedoelde 'waarom'.

Het zijn net kraaien, Alain. Ze ruiken een feestmaal en tasten toe.
We hebben ze vandaag één maaltijd ontnomen. Laten we zorgen dat die rotzakken verhongeren.

Allemachtig, kind, kalm aan! Het eten gaat nergens heen, behalve door jouw keel!
Sheemie heeft geleerd vlug te eten, anders eet de hond het op.
Nou, er komen hier geen honden, Sheemie, dus je kunt...

... kunt...
O, Goden.
Cuthbert, wil je met ons meekomen?
Ahhh, ik wist het. Marietta dreigde te praten.

Dat van vorige week was haar eigen idee, maar na afloop had ze spijt en...
Bert...
Rustig maar, ik regel dit wel. Ik ben zo terug.

Alain wist het natuurlijk meteen.
Alsof het niet genoeg was dat hij de gave had...
... zag hij de twee mannen zonder Robert, en ze wilden zijn zoon spreken...
... en het was voor iedereen duidelijk. Zelfs voor Sheemie. Maar niet voor Bert.

Als je te maken krijgt met iets wat ondenk-baar is...
... is dat niet het eerste wat bij je opkomt.
Je beseft het pas als je het voor ogen krijgt.
En dan ben je overmand.
Hij laat de revolvers die hem worden aangeboden – die van zijn vader – op de vloer vallen.
En nu begrijpt hij Aileens laatste woorden tegen Cort pas goed.
Want hij zou afstand doen van de revolvers... er nooit meer een aanraken... als hij daarmee zijn vader terugkreeg.

Want de familie van scherp-schutters in Gilead heeft die dag twee leden verloren.

En terwijl Vannay het lichaam van zijn goede vriend aflegt, moeten we één harde waarheid niet vergeten.

Dat zal geen probleem zijn.

En die harde waarheid die ik eerder noemde, is deze:

De dag is nog niet voorbij.

PANG

STEPHEN KING

DE DONKERE TOREN

DE VAL VAN GILEAD

HOOFDSTUK VIER

Het begin van het einde.'
Dat is een oude zegswijze. We gebruiken hem zo vaak dat hij niet veel betekenis meer heeft.
Moeilijk te zeggen of Steven Deschain wist dat voor hem en zijn dappere scherpschutters het einde naderde.

Zelfs als hij het wist, zou hij het waarschijnlijk ontkennen. Mannen als Steven erkennen niet dat een nederlaag waarschijnlijk of zelfs mogelijk is.

Misschien deed die ontkenning hem meer kwaad dan goed.

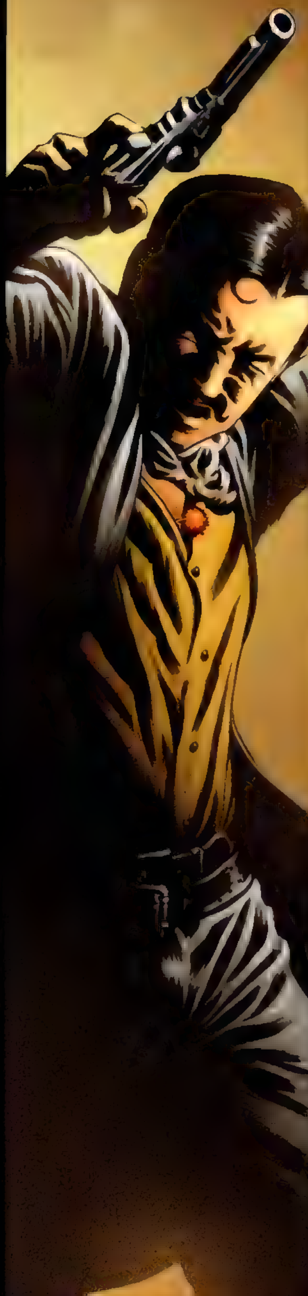
Maar het is gemakkelijk om achteraf over grote mannen te oordelen.

Ik weet dat de recente gebeurtenissen meer op een aanval van schorpioensteken lijken dan op een reeks toevallige voorvallen.

'Mijn vrouw, dood. Wat je ook van haar kunt zeggen – en ik kan veel zeggen...'
'... ze was nog koningin, en slachtoffer van krachten die ze niet kende.'
'En ze verdiende iets beters...'

'... dan te sterven door de hand van haar eigen zoon.'
'Mijn zoon Roland, die zelf een pion in een groot spel is...'

'... dat blijkbaar wordt gespeeld om die vervloekte Grapefruit van Maerlyn.'

'En nu is het eerste slachtoffer in onze rangen gevallen.'
'Robert Allgood is dood. Hij offerde zich op om mijn onwaardige leven te redden.'

'Gedood door walgelijke mutanten die nu straffeloos door Nieuw Kanaän dwalen. En achter dat alles...'

'... zien we de hand van John Farson, de Goede Man. Hij verplaatst zijn zwarte schaakstukken met de zekerheid van zijn uiteindelijke overwinning.'
'Maar wij, de ridders van het wit, zullen zijn plannen verijdelen.'

En ik, een nederige spion, mag dat bewerkstelligen, nietwaar?
Spreek als tot je wordt gesproken, Justus.
Met alle respect, heer... Ik stel voor dat u de dialoog snel op gang brengt...
Want als u Farson wilt vangen en deze majestueuze stad wilt redden, nou... daar kan ik u bij helpen.

'Met mijn hulp kunt u zijn kamp in vlammen achterlaten, terwijl hij als gevangene voor u uit rijdt.'
'Maar dan moet u vanavond in actie komen.'

Farsons kamp is onderbemand en de versterkingen zijn ver weg.
Farson vangen, de tovenaar Marten doden, de magische bol terugkrijgen...
Dat alles kunt u vanavond nog.
U kunt ook niets doen en erover praten.

D... duizend maal vergeving, heer... heren...
Liam, heer.
Je naam, wachter?
Zeg het maar, Liam. Is er een nieuwe bedreiging?

Min of meer, heer.
Het betreft – met alle respect – uw vrouw.
De arme vrouw is dood. Als zij een bedreiging vormde, dan nu niet meer.
Met alle respect: sommige mensen vormen na hun dood een grotere bedreiging. Met alle...

Een beetje minder respect en een beetje meer vaart, Liam. Spreek onomwonden.
Onomwonden dan... Wat haar zonden ook waren...

... uw vrouw heeft zich met haar goedheid en weldadigheid geliefd gemaakt bij het volk.
Haar gewelddadige dood valt slecht bij mensen die haar misdaden niet kennen...
Als ze nu van die misdaden hoorden, zouden ze dat afdoen als kwaadspreken over de doden.

'Erger nog, er zijn... agitatoren... die zeggen dat de hand die haar sloeg alleen maar een tik op de pols zal krijgen.'

'Onruststokers, wed ik, in dienst van Farson.'

'Ik heb ze niet gezien, maar mijn vrouw kent veel mensen. Geen roddel in de stad of zij hoort ervan.'

'Er wordt gepraat over... hoe noemen ze dat?'

Lynchen?

Welzeker, dat is het woord. Ze willen uw zoon ophangen. Ze willen de scherpschutters verdrijven omdat ze hem beschermen.

Mijn god. Zouden mijn soldaten op ons eigen volk schieten?

Dat zal nooit gebeuren.

Hoe kun je daarvoor zorgen, Christopher?

Met volledige openheid. Een openbaar proces voor Roland. Dan kan niemand zeggen dat het buiten het oog van het publiek wordt afgedaan.

Het staat onder leiding van een gewone rechter... Met een jury, samengesteld uit...
Uit het volk dat hem wil zien hangen? En als het te laat is?
Als Farsons mannen hun geest zozeer hebben vergiftigd dat Roland al dood is voordat het proces begint?

U weet het antwoord daarop al, heer.
Uw zoon is verdoemd...
... tenzij de methoden van Farson aan het licht worden gebracht.

Laat dat dan het licht van morgenochtend zijn.
We vallen vanavond aan, heren. Vanavond komt hier een eind aan. Vanavond...
... redden we Roland.

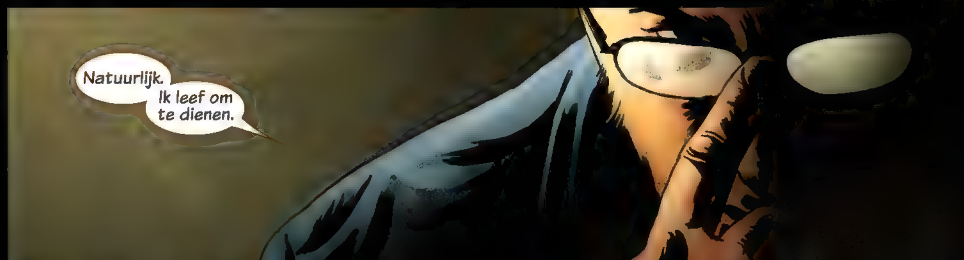

Wat ben jij...?
Wat voor truc is...?
'Truc'? Ben je zo verward dat je vriend niet meer van vijand kunt onderscheiden?

Aileen?
In eigen persoon. Kom.
Aileen, ik loop niet weg voor de gevolgen van mijn daden.
Nee, maar je zult een groot man recht doen.
Cort is dood, Roland. En waar ze je ook van beschuldigen...
... je krijgt nooit de kans om de laatste eer te bewijzen aan mijn oom, de grootste leraar van scherpschutters die ooit heeft geleefd, of ooit zal leven...
Dat misdrijf mag niet worden toegevoegd aan wat jou al is overkomen.

Helaas staan er voor die avond nog meer misdaden op het programma waarover Aileen en Roland niets te zeggen hebben.
Zoals het misdrijf tegen deze man, die zijn leven heeft gewijd aan het helpen van anderen.
Nou, de ontsteking is afgenomen. Toch zou ik die amandelen goed in de gaten houden.

Dokter DeCurry? Uw aanwezigheid is dringend gewenst.
Mag ik vragen door wie?

Dat mag u.
Wilt u uw instrumenten pakken en meekomen?

Natuurlijk.
Ik leef om te dienen.

Laat me even... mijn instrumenten pakken.
Neemt u de tijd.

Moeilijk te zeggen waardoor de dokter wist dat het niet in de haak was.
Misschien doordat de wachter eerst met grote aandrang sprak...
... en toen zei dat hij de tijd mocht nemen.
Ik geloof niet dat de dokter het vuur zou hebben geopend. Hij wilde alleen maar voorzichtig zijn.

Als de bewakers geen kwaad wilden, zouden ze hem in deze gevaarlijke tijden geruststellen.
Jammer genoeg...
... hielden de wachters niet van praten.

Als dit een episch verhaal van goed en kwaad was, waarin de goeden altijd winnen, zouden de scherpschutters zijn binnengestormd om de dokter en de anderen te redden.
Maar dat is het niet. Het bewijs daar-voor: de scherpschutters waren elders bezig.
Wacht

Vanwaar die aarzeling, heer? Hij is rijp om geplukt te worden, zeg ik u.
En ik vertrouw meer op mijn ogen dan op jouw tong, Justus.

Hij sluipt zo geruisloos dat een leeuw in het hoge gras verrast zou worden.
Maar wat hij ziet...

... verrast hem.
Vervloekt!

Geen klein groepje, geen handvol verdedigers die op versterking wachten.
Steven ziet niet alleen een dal vol Farsons mannen op volle sterkte...
... en met genoeg wapens, afkomstig van het Oude Volk, om honderd scherpschutters uit te schakelen, laat staat Stevens twintig man...

... maar er is ook een troep mutanten.

Zelfs vanuit de hoogte kan Steven zien hoe moeizaam de omgang van mensen met mutanten is...

... maar als de Goede Man hen in een richting zou wijzen en 'Verwoest alles!' zou roepen...

... zouden ze zich moeiteloos verenigen in een orgie van vernietiging, alles in naam van John Farson.

Justus! Vuile leugenaar!
Denk je mij te kunnen verraden door valse verklaringen af te leggen over Farsons staat van paraatheid?

PANG

Unhhh...

Steven! Steven, ben je gek geworden? Zie je niet dat je ver in de minderheid bent?

Welzeker. En dat jij me meteen had kunnen doden, als je dat had gewild.

Dus Farson wil me levend in handen krijgen.

Dat betekent dat ik jullie een voor een kan neerknallen.

Ja, hij wil je levend in handen krijgen. Maar desnoods doo...

PANG

Wil je ophouden mijn mannen dood te schieten?

Goed.

KRAK

Oeoeoef!!!!

... is dit het antwoord.

PANG
PANG
PANG

Laat de gezichten van onze vaders vandaag glimlachend op ons neerkijken!
Laat hen trots zijn...
... en laat geen van die schobbejakken in leven!

O mijn god.
V... Vannay. Iemand... Iemand...
Heeft hem dood-geschoten.

Corts lichaam is amper koud...
... en zijn oudste vriend gaat met hem mee naar de open plek aan het eind van het pad.

Corts dood was geen willekeurig tragisch voorval...
... maar een openingssalvo.

Wat doen we nu, Roland?

Doen?

We moeten de dader vinden!

Misschien vlucht hij op dit moment uit Gilead weg!

Vluchten? Waarom zouden ze? Dit is nog maar het begin.

Ze?

Het is geen eenzame wolf, Aileen. We staan tegenover een vraatzuchtige troep.

En god mag weten hoeveel slachtoffers er nog vallen voordat we ze uitschakelen.

'Het is de roep van mijn vaders hoorn.'

STEPHEN KING

DE DONKERE TOREN

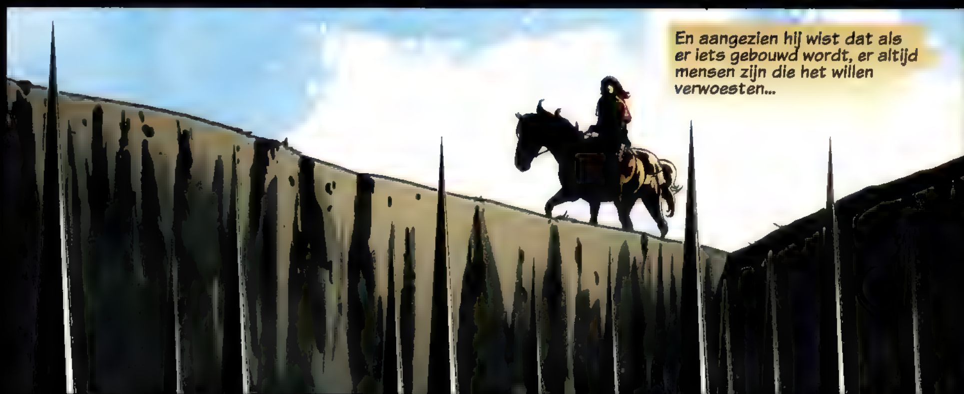
DE VAL VAN GILEAD

HOOFDSTUK VIJF

Legendarische mannen zijn een twee-snijdend zwaard, weet ge?
Ze inspireren de rest van ons met verhalen over hun slimheid en grote daden en noem-maar-op.
Er wordt ons gezegd niet alleen hun gezichten te onthouden, maar hun hele grootheid, en ons door die grootheid te laten inspireren.
Nu valt dat niet mee voor mannen als Steven Deschain, van wie wordt verwacht dat ze in de overgrote voet-sporen treden van mannen als... nou...
Arthur Eld.
Ik kan niet zeggen 'Ziet hem nu', want niemand die nu leeft heeft hem ooit aanschouwd.
En dus moet ge hem maar uit uw verbeelding oproepen. Dat moet niet te moeilijk zijn.
Stelt ge zich de grootste man voor die ooit heeft geleefd, en ge hebt hem.

Hoe bekwaam de formidabele leider Steven Deschain ook is...
... in sommige opzichten is hij slechts de beheerder van wat Arthur Eld tot stand heeft gebracht.

Gilead bestond niet als zodanig, tot Arthur Eld met pure wilskracht de stad opbouwde.

En aangezien hij wist dat als er iets gebouwd wordt, er altijd mensen zijn die het willen verwoesten...

... bereidde hij ongewenste gasten een puntige, scherpe verwelkoming.

In plaats daarvan is het een last voor hen die volgen. Ten slotte waren de legenden in hun eigen tijd slechts van vlees en bloed. Ze volgen hun dromen zo goed mogelijk, maar met de beperkingen die ons allen zijn opgelegd.

Het enige wat ze konden doen was poorten bouwen en hopen dat ze lang genoeg zouden leven om anderen door de poorten te zien gaan, zonder eraan te denken dat ze een poort oprichtten naar hun eigen onsterfelijkheid.

Steven Deschain...
... denkt bijna nooit aan onsterfelijkheid. Niet die van Arthur Eld, zeker niet die van hemzelf.

Hij denkt slechts aan de dood.
Dat is nogal begrijpelijk, gezien de omstandigheden.

Heer! Waar...
Waar zijn de anderen?

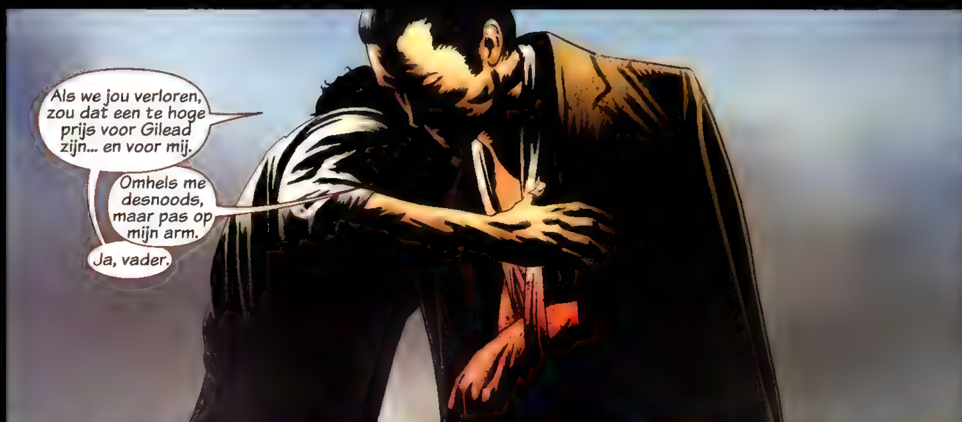

Die kijken in de gezichten van hun vaders.
Het was een hinderlaag. Chris en ik...
Wij zijn de enige overlevenden.
Maar...

Dit is geen tijd voor vragen, maar voor ogenblikkelijke gehoorzaamheid.
Laat de valhekken zakken. Breng alle vrouwen en kinderen naar de donjon...
... en zeg tegen alle mannen... ja, tegen alle jongens met zelfs maar een pluisje haar op hun wang...
... dat Farson nabij is, en dat de vijanden binnen de muren moeten worden gedood!
Nou? Sta daar niet met asgrauwe gezichten. Nu!

Chris, het kan me niet meer schelen hoe het volk over de rechtsgang denkt.
Haal mijn zoon onmiddellijk uit de gevangenis.
Roland!
Ja, natuurlijk, Roland. Welke andere zoon heb ik...?

Nee, ik bedoel... Daar is Roland.
O.
Ja, nou...
Heel slim, Chris.

Vader... goden, je arm... de pijn moet...
Te veel van mijn mannen voelen nooit meer iets. Pijn is een kleine prijs om voor het leven te betalen.

Als we jou verloren, zou dat een te hoge prijs voor Gilead zijn... en voor mij.
Omhels me desnoods, maar pas op mijn arm.
Ja, vader.

De schurken komen op ons af, Roland...
... en behalve degenen die hier zijn kan ik niemand vertrouwen.

Je vader moet naar een dokter, Roland. En ik heb mijn zoon nodig. Laat Alain me ontmoeten in de praktijk van dokter DeCurry.
Natuurlijk.

Roland, kom over een uur naar mijn kamers. Dan heeft dokter DeCurry meer dan genoeg tijd om mijn arm te behandelen...
... en er is geen tijd te verliezen.

Waanzin, volslagen waanzin.
Als Arthur Eld zag wat er geworden is van de stad die hij bouwde...
Had hij het ooit zo ver laten komen?
Wat zou hij anders hebben gedaan dan Steven?

Hmpf. Vragen die Steven ongetwijfeld bezighouden, en zonder antwoord.
Dokter, we hebben je...

O, lieve goden.

Waarom? Welke harteloze beesten slachten een arts en zijn verpleegsters af?

Het soort dat wil voorkomen dat ze ernstige wonden behandelen...

... zoals deze.

Niets verdooft pijn zo goed als een paar glaasjes.

Ze verdoven ook het verstand. Maar Steven denkt dat hij wel wat tijd heeft om dat te herstellen.

En in de wijn is de waarheid te vinden, zeggen ze. Daardoor ziet Steven nu enkele harde waarheden onder ogen...

Ik heb je teleurgesteld, Arthur Eld. Zie wat er van je stad is geworden.

Terwijl ik dinh was, heeft de vijand ons dit aangedaan.

Mij treft de blaam voor de vele slachtoffers onder ons.

En nu wend ik me tot jou, mijn grootste voorvader.

Want je was een veel wijzere, bekwamere man dan ik ooit kan hopen te worden.

Laat me je oorspronkelijke tekeningen voor deze stad bekijken...

... en me nogmaals verdiepen in de maatregelen die je hebt ingebouwd voor een tijd waarin een arme, deerniswekkende dwaas als ik...

... niet kan verhinderen dat het onheil onze poorten bestormt.

Nee! Maar dit is een voorproefje van het lot van die snotaap!

Jammer dat de man die alles voorzag die eigenschap niet heeft doorgegeven aan zijn erfgenamen!

Lang leve John Farson!

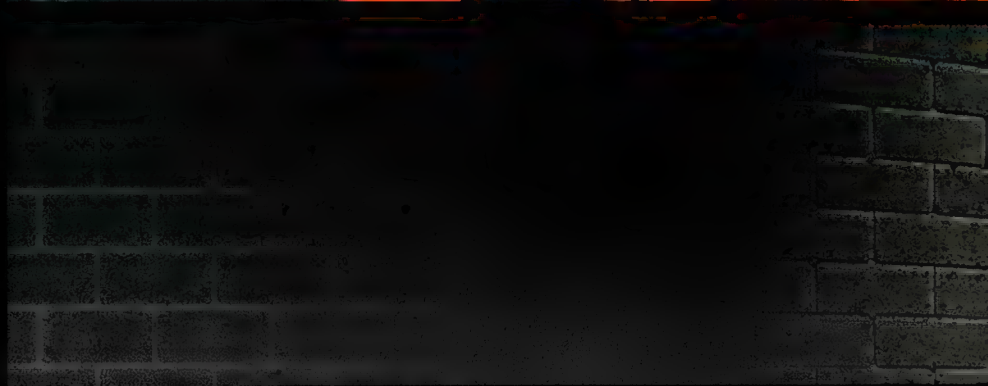

Nou, Deschain? Je wilde gehoorzaamheid. Vijanden binnen de muren moesten aan het licht komen.
Hier heb je wat je verlangde.

Aha. En in ruil daarvoor geef je me een groot geschenk.
Een gedetailleerde kaart van Gileads verweermiddelen!

John Farson dankt je.

Unnhhhh...!!
En ik dank jou...
... voor het idee dat je me zo makkelijk...
... kon doden!
Een wachter moet beter weten...
... en op zijn hoede zijn!

Wat weet jij van gezichten?
Het gezicht van mijn vader kijkt naar mij! Ik verschrompel onder zijn afkeurende blik...
... en sta niet toe dat hij me ziet sterven...

Geen woorden meer, want die hebben hun nut verloren.

In plaats daarvan vechten ze steunend en kreunend...

... en met een kreet van pijn als Stevens wonden tegen hem worden gebruikt.

Gegrom van triomf...

... dat – als Steven de gevallen revolver oppakt – van opmerkelijk korte duur blijkt te zijn.

En bovendien...

PANG

... blijkt de wachter ook van korte duur te zijn.

En terwijl het onthoofde lichaam van de wachter naar de bodem van de slotgracht zakt...

... gebruikt Steven zijn eigen bloed om een bericht te schrijven.

V-vader...?
Vader!!
Hij moet zijn gestorven terwijl hij hen verdedigde...
Nee. Zijn eigen bloed is verser.
Hij zag dit... bloedbad... en werd overvallen...
Maar waarom zouden ze?
Waarom, Aileen? Als je een gevecht verwacht, dood je de genezers.
Je moet lef hebben om onschuldigen te vermoorden.
En blijkbaar heeft Farson dat. Bert... wat moeten we doen?
Tegen hem vechten. En proberen niet te bloeden.

Mijn vader...
Goden... Als de verraders al zo ver zijn dat ze zelfs Chris Johns kunnen.... dan is mijn vader...

Hij rent. Hij rent zo hard dat de wereld een waas om hem heen wordt. Aileen roept zijn naam, waarschuwt hem...

... bang dat als Steven Deschain in een val dreigt te lopen, het niet goed is als Roland onstuimig naar voren rent.

Maar Roland negeert haar. Hij hoort niets dan het schuren van zijn longen en het bonken van zijn hart... Een hart waarvan Aileen nu ziet dat het...

Rolands ka-tet... goden, alles hebben ze met elkaar gedeeld. Triomfen, tragedies, verrukkingen en gevaren...

Ze zijn meer dan drie vrienden. Ze zijn tot één verenigd.

En nu zijn ze weer één...

Samen rouwen ze om de dood van hun vaders, die voortaan niets meer zijn dan gezichten die ze onthouden.

Roland, wat... wat betekent dat...?

Dat we verdoemd zijn. Verdoemd en verloren.

Mijn vader zal me nooit met hem tegen onze vijanden zien strijden. Het...

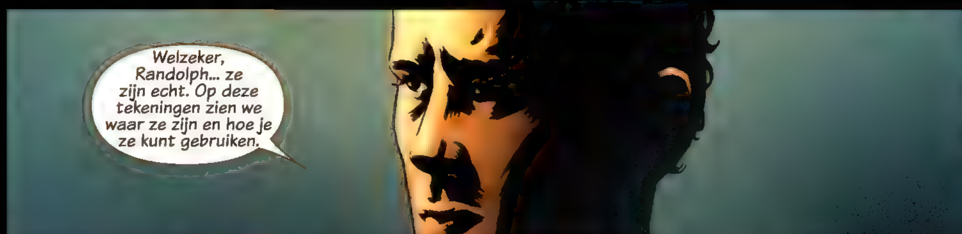

open de kuil

Het betekent dat mijn vader de dood zag naderen...
... en niet wilde dat wij met hem mee gingen.
De kuil is Gileads eeuwenoude verweer-middel. Een duivels moordinstrument, alleen te gebruiken in de allerergste tijden.

Terwijl het lichaam van zijn vader nog afkoelt, kijkt Roland de jonge scherpschutters in de raadkamer aan en gaat verder...
We zijn het er allemaal wel over eens dat de om-standigheden niet erger kunnen zijn dan nu...

Die vallen, Roland... zijn ze echt? Ik bedoel...
... mijn moeder maakte me altijd bang met verhalen om me dicht bij huis te houden. Ik heb nooit gedacht...

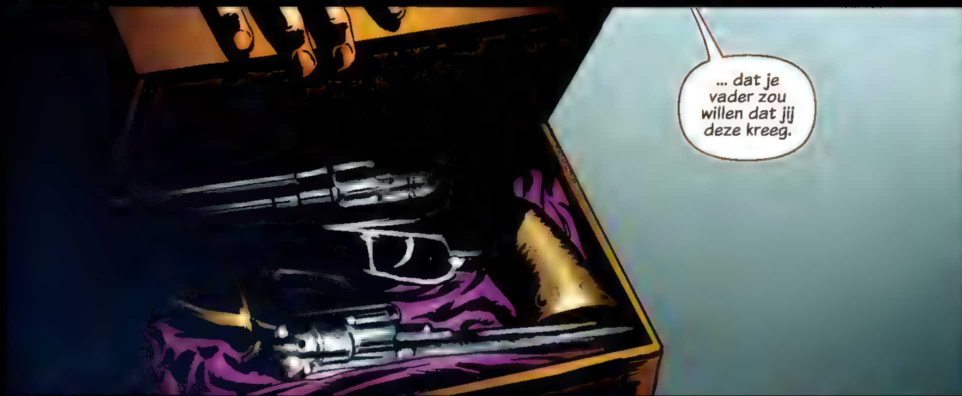

Welzeker, Randolph... ze zijn echt. Op deze tekeningen zien we waar ze zijn en hoe je ze kunt gebruiken.

Maar ze moeten precies op het juiste moment worden gebruikt. Cuthbert, jij gaat ze bedienen. Alain...

Alain, luister je?
Spreek, en ik antwoord.
Jij wordt Berts uitkijk. Je geeft de juiste momenten om de afzonderlijke vallen te activeren aan hem door. Begrijp je dat?
Ik ben geschokt, Roland, maar niet doof.

'De rest van jullie houdt de ogen en oren open en geeft aan vanwaar de aanvallen komen, zodat Alain de tekens aan Bert kan geven.'

Roland, niemand kan betwisten hoe groot deze tragedie is...
... maar we zijn het er allemaal wel over eens...

... dat je vader zou willen dat jij deze kreeg.

Ik... geloof dat je gelijk hebt, Aileen.

En deze ook, Roland. Als de vijand aanvalt...
... is niemand geschikter om op de hoorn te blazen.

Dan gaan ze bij elkaar staan en roepen zijn naam.
'Lang leve Roland, dinh van Gilead!'

Ze wensen hem geluk – zwijgend, zoals te begrijpen is...

... en terwijl ze de prachtige revolvers en de beroemde hoorn bekijken, glipt Roland naar het balkon, zonder dat iemand het ziet...

... behalve een van hen.

... dat dan doe met mijn tanden in de keel van John Farson.

STEPHEN KING

DE DONKERE TOREN

DE VAL VAN GILEAD

HOOFDSTUK ZES

'Misschien valt het wel mee.'

Dat fluistert Thomas, helemaal links, tegen Aileen, en ze knikt vaag en fluistert terug: 'Misschien.'

Moeilijk te zeggen of ze het gelooft of niet.

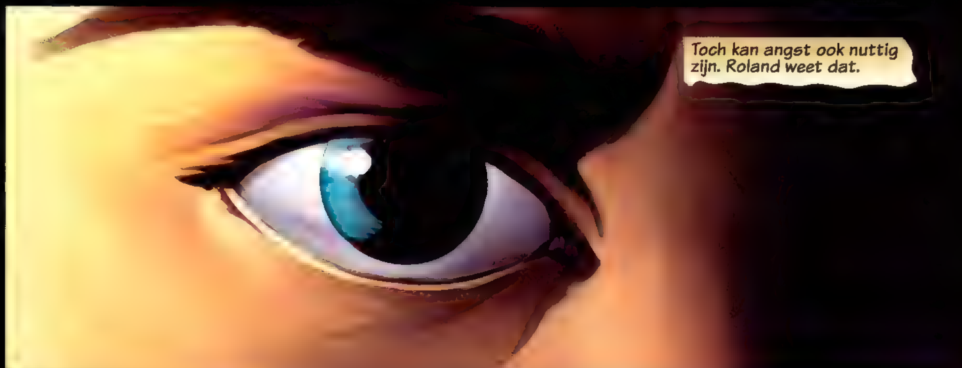
Misschien wel.

Of misschien wil ze het alleen maar heel, heel graag geloven.

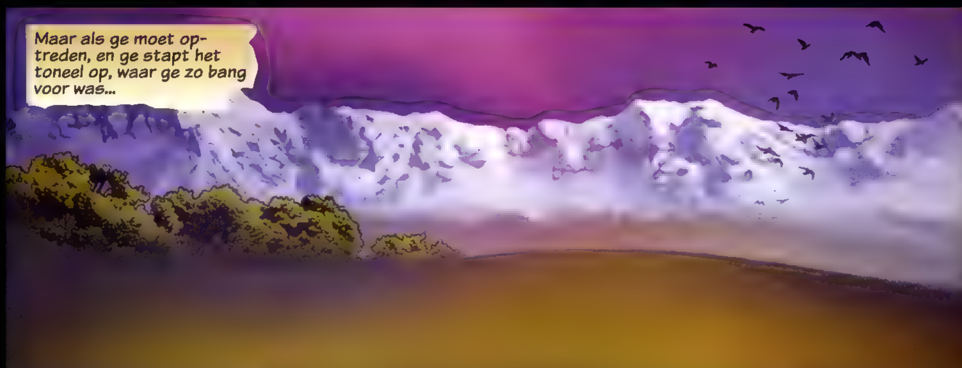
Of misschien gelooft ze het niet, maar zegt ze wat Thomas wil horen, in de hoop hem te kalmeren...

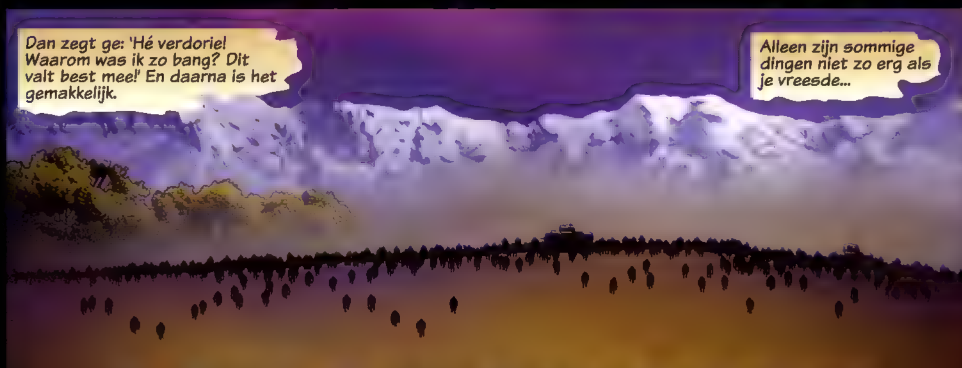
... terwijl ze, wetend dat Roland daar staat en elk woord hoort, hem wil laten weten dat ze niet bang is. Helemaal niet.

In dat geval is de kans groot dat zij de enige daar op de verschansing is die dat kan zeggen.

Toch kan angst ook nuttig zijn. Roland weet dat.

Angst kan je scherp maken. Zoiets als 'plankenkoorts', weet ge?
Als ge in uw hoofd iets heel groots hebt opgebouwd dat ge vreselijk angstaanjagend vindt.

Maar als ge moet optreden, en ge stapt het toneel op, waar ge zo bang voor was...

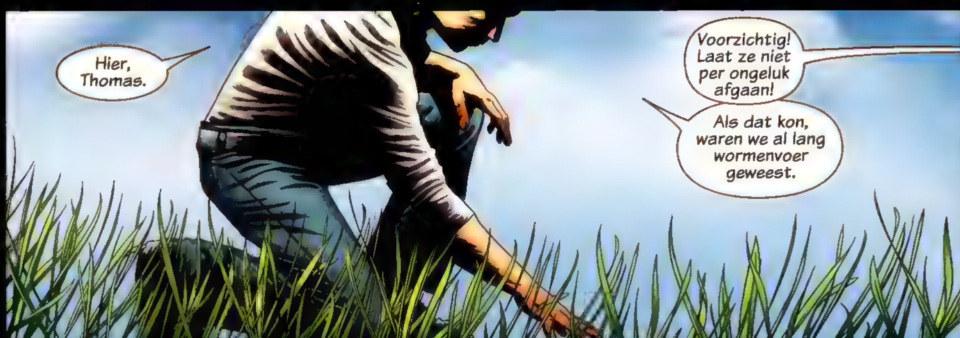

Dan zegt ge: 'Hé verdorie! Waarom was ik zo bang? Dit valt best mee!' En daarna is het gemakkelijk.
Alleen zijn sommige dingen niet zo erg als je vreesde...

... omdat ze erger blijken te zijn.

Veel erger.
Onnoeme-lijk veel erger.
Bijvoorbeeld Farsons aanval op Gilead.

Misschien komen we hier ongedeerd uit.
Dat is het standpunt van vóór 'veel erger'. We gaan terug naar twee dagen voordat Farsons troepen aan de horizon verschenen.

Serieus, Roland? Je zegt niet zomaar dat...
Serieus, Jamie. Deze tekeningen van Arthur Eld zijn oud, maar nog net zo goed als eeuwen geleden.
Waar schieten de speren dan omhoog?

Hier, Thomas.
Voorzichtig! Laat ze niet per ongeluk afgaan!
Als dat kon, waren we al lang wormenvoer geweest.

Aileen! Hoe gaat het met de seinbrigade? En de 'extra' troepen?

Niet alleen het kind is onervaren. Er gaan wapens naar tieners, oude mannen...

... iedereen die op zijn minst niet omvalt van de terugslag.

Intussen worden de vrouwen en kinderen die te klein zijn om over de verschansing te kijken naar de donjon gebracht. Vandaar kunnen ze het riool in, als ze de stad moeten prijsgeven.

Hopelijk hoeft dat niet. Maar de vrees bestaat...
... dat het wel moet.
Maar Roland weet dat niemand dat wil horen, zeker niet van hem.
Eenentachtig, tweeëntachtig, drieëntachtig...

Precies vierentachtig passen, Roland.
Nu maar hopen dat Arthur Eld het niet door een dwerg liet afpassen, want dan staat ons een grote teleurstelling te wachten.
Dat heeft hij vast niet gedaan, Jamie. Plaats het merkteken.

Aileen! Kun je de rode doek zien? Zodat je weet waar de kuil begint?

Blijkbaar kan ze dat. Dat meisje heeft een stel goede ogen in dat mooie hoofd.
En een goed stel oren ook.
Om nog maar te zwijgen van een prachtig stel...
Jamie!
... eigenschappen... wilde ik zeggen.
Ja, dat zal wel.

Alain! Kun je de vlag nog zien?

Ze schreeuwt weer. Gods wonden, Cuthbert...
Waarom begrijpt dat domme meisje niet dat we al die seinen met vlaggen en spiegels juist hebben om niet te hoeven schreeuwen?

Doe haar niet tekort, Alain. Dit wordt haar eerste gevecht met de dood.
Als ze een paar van die gevechten heeft overleefd, zit ze met net zo'n stevige kont in het zadel als jij.
Dat mag ik ho...
Wacht. Wat?

Wat zei je daar tegen mij...?
Alain, niet... nu. Goed?
Hebben we een probleem?
Nou, dat hangt ervan af. Heb je er vertrouwen in dat we afhankelijk zijn van verouderde, vervallen machinerieën, die niet meer onderhouden zijn sinds ver voordat onze overgrootvaders aan de borst van hun moeder zogen?
Eh... nee. Nee. Daar heb ik geen enkel vertrouwen in.
Nou, dan hebben we een probleem. Maar het komt wel goed. We hebben twee weken om het in orde te maken.

Drie dagen later...
'Cuthbert! Cuthbert, ze geeft het sein!'

'De mutanten hebben het eerste merkteken bereikt!'

Cuthbert! Ik zei dat ze het merkteken hebben bereikt!

Blijf vooral heel hard schreeuwen, imbeciel! Misschien maakt je stem de roest los!

Ik doe mijn werk, verdomme! Doe jij ook...

O, emmer vol pus.
Ze komen eraan!

De mortiergranaat slaat veel te dichtbij in. De top van de toren bezwijkt en het puin valt omlaag. Het hele gebouw schudt ervan...
... en door stom toeval...

Alain! De hendel is losgeschud!
Slim idee om ze op je te laten schieten.
Eh... dank je... denk ik.

Als de wijd open poorten van de hel waarvan hij een imitatie moet zijn...

... gaat de kuil wijd open. Meteen vallen honderden en honderden mutanten en soldaten omlaag, omlaag...

... om gespiest te worden op staken die eeuwen op deze kans hebben gewacht. Een ontwikkeling waarop John Farson met zijn gebruikelijke medegevoel reageert...

Nou. Dat was interessant.
Dank je, Marten. Als ik blind was, zou ik iets aan die opmerking hebben gehad.
Ze... ze zijn weg! De hele frontlinie is weg!

Heer Farson! Ze hadden een soort valkuil! Een grote kuil die...
En dank je, generaal Grissom. Blijkbaar leveren mijn naaste adviseurs het gevecht door mij te vertellen wat ik zelf kan zien.
Ik antwoord in gelijke trant:

Het is een stel verrekte mutanten. Voor mijn part vallen ze in kuilen of worden ze getroffen door vuur uit de hemel. Het is maar kanonnenvoer.
Het is juist hun doel ten prooi te vallen aan dat soort vallen, opdat belangrijker personen – zoals wij – ongehinderd verder kunnen gaan.

'Een val kan maar één-maal worden gebruikt.'
'Zie je? Nu al dienen de stapels dode mutanten tot brug voor de volgende golf.'

'De tijd en het getal werken in ons voordeel, heren. Dus klaag niet meer over valkuilen...'
'... en geniet van de voorstelling. Want als het doek valt...'
'... komen wij op.'

Ze willen een bres slaan in de muren!
Laat elk schot tellen! Bij het leven van de moeders die jullie hebben gebaard en de gezichten van de vaders die...

Schiet pas als je het wit van hun ogen ziet, en laat dan...
... hun gezicht rood kleuren van bloed!

Een slag – een echte, ware slag – is niet één groot gevecht.
Het bestaat uit veel kleinere gevechten, die elk de doorslag kunnen geven.
Terwijl Roland zijn gevecht levert, en Aileen het hare...
... levert de stad zelf strijd tegen de indringers. Als die voorbij de buitenmuren zijn, rennen de overlevenden uit alle macht naar de donjon...
... en het valhek van de stad valt tussen de vijand en de vluchtende burgers.

Drie dagen eerder werd Gilead natuurlijk niet belaagd door mutanten. Drie dagen eerder...

... was er nog hoop.

Daar moeten de platen komen.

Geloof is een goede zaak.
Ze zeggen dat geloof bergen kan verzetten.
Maar weet ge wat niemand zegt dat geloof kan doen?
Golven tegenhouden.
En daar heeft Gilead nu mee te maken. Een onhoudbare golf.

Farson! Waar je je ook verbergt, je kunt me horen!
Jij die een web van leugens en bedrog smeedt...

Wij hebben zelf ook een paar goede webbenmakers!

Laat de vliegen kennis-maken met onze spinnen, heren!

De jonge dinh heeft een grote mond.

Grissom! Schiet die mond van hem weg. En als je toch bezig bent...

Schiet hemzelf van de muren, samen met de rest van zijn vervloekte scherpschutters, en inclusief de muren!

De bazooka's spuwen dood uit. Een enkele granaat brengt meer vernietiging dan honderd kogels van de scherpschutters.

De binnenmuren bezwijken, en tegelijk daarmee de laatste vluchtige hoop van de verdedigers.

De lucht is vol rook en puin. Overal is de stank van de dood.

De vervloekte verraders die verantwoordelijk zijn voor de dood van onder anderen Alains vader Chris...

... lopen ondertussen door de straten van Gilead, op weg naar...
... het heiligdom waar de vrouwen en kinderen bijeen zitten.

Is... is het voorbij?

Voor jullie?
Ja, het is voorbij.

Wat teleurstellend.
Teleurstellend, heer Farson?
Ja, het lijkt...
... kleiner...
... dan ik het me herinnerde.

Heren... zoek de overlevenden. Neem gevangenen. En als jullie dat hebben gedaan...
... zeg dan tegen hen dat de Goede Man geen gevangenen neemt, en dood ze allemaal.

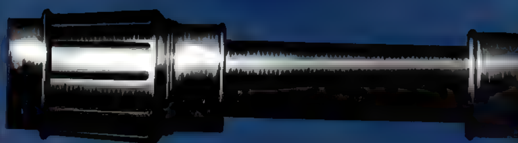

Met uw permissie, heer... zal ik nu de vlag van Gilead verwijderen.
Ga je gang, Marten.

Heil, Roland! Dinh van Gilead...

... of moeten we zeggen... laatste dinh van Gilead.

Te bedenken dat dit stelletje ongeregeld de laatste troep van de machtige scherpschutters is!

Het wordt poëtische ge-rechtigheid. Jullie stad gaat in vlammen op...
... en jullie ondergaan hetzelfde lot.

PFFFFFFTTT

Geen brandstof meer? Heb je...
Hou je kop! Eh...
Heil... Roland? Vermaard om zijn genade en...

PANG PANG
PANG PANG
PANG PANG
PANG
PANG
PANG PANG
PANG

Dwazen.
Als ik ook maar even dacht dat jullie soort mijn vader had vermoord, pleegde ik zelfmoord uit schaamte.

Als ze door een heiligdom lopen dat allesbehalve heilig bleek te zijn, zegt hij niets meer.

Vooral wanneer de vlag van John Farson, die boven de resten van Gilead wappert...
... alles al zegt.
EINDE

STEPHEN KING

ROBIN FURTH • PETER DAVID • JAE LEE • RICHARD ISANOVE

DE DONKERE TOREN

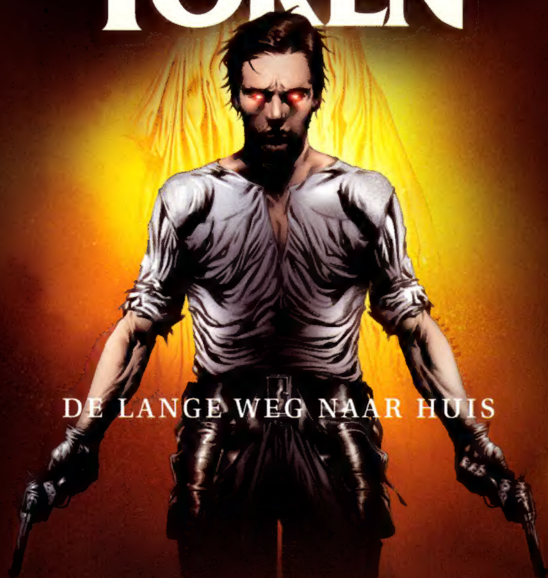

DE JONGE JAREN VAN
DE SCHERPSCHUTTER

STEPHEN KING

ROBIN FURTH • PETER DAVID • JAE LEE • RICHARD ISANOVE

DE DONKERE TOREN

STEPHEN KING

ROBIN FURTH • PETER DAVID • JAE LEE • RICHARD ISANOVE

DE DONKERE TOREN

VERRAAD

DE VAL VAN GILEAD

'De man in het zwart vluchtte door de woestijn en de schutter volgde hem.' Zo begint *De Donkere Toren*, een van de grootste epische successen van de afgelopen twintig jaar, het meesterwerk waarmee Stephen King zijn miljoenenpubliek voorgoed aan zich wist te binden, met in de hoofdrol Roland, de laatste scherpschutter, die in een wereld vol oude technologie en dodelijke nieuwe magie gedreven op zoek is naar de geheimzinnige Donkere Toren.

DE DONKERE TOREN

Tot zijn afgrijzen ontdekt Steven Deschain dat de dodelijke Maerlyns Grapefruit uit zijn vertrekken is verdwenen. Over de identiteit van de dief lijkt geen twijfel te bestaan. Maar als hij de kamer van zijn vrouw binnengaat met de bedoeling haar vanwege de diefstal te arresteren, buigt zijn zoon Roland zich met een pistool in zijn hand over haar ontzielde lichaam heen. Het heeft er alles van weg dat de jongste scherpschutter een afschuwelijke misdaad heeft begaan. Maar is dat wel zo? Of zit het toch anders? En zo ja, wat is er dan aan het drama voorafgegaan?

UITGEVERIJ L

